

Només resisteixen els veritables
robatoris les caixes de cabals
construïdes amb planxa de cer
gruixada, tal com les fa la
Casa Mañach
Ferran, 57 - Tel. 17062 - Taller, Riera
Sant Miquel, 39 (Gràcia) - Tel. 71045

LA PUBLICITAT

ANY LL - NUM. 17.212 - PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DIUMENGE, 9 DE JUNY DE 1929
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PLÇA DE CATALUNYA, 2 - TELÈFON 74014
FABRERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11 - TELÈFON 19609

CRONICA

Les tietes conservadores

Hi ha a la premsa i fora de la premsa, a Europa, un escampall de tietes conservadores. Un hom se les imagina fàcilment: una mica de calçada i amb restes, encara, de maquilatge; ulls embotornats i amb l'ancora de salvació a una mà, i un feixue portat a l'altra; faldilla llarga, però tanmateix amb un no sé què de modernitat; cabells retallats amb estorada punitana; mig clericals i mig mundanes; devotes d'un Iscariot no dimissionari; propenses a anar al nas a la casa del veí, per dur-hi la benedicció de Déu i, de passada, flairar la cuina.

Elles són les que aquests dies plequen les mans — sense deixar portamonedes — i posen els ulls en blanc amb aire de correcta melancolia, tot perquè a la Gran Bretanya està a punt de governar el Partit Laborista.

Bé podem dir-ho amb altres paraules: en mant indret, l'adveniment del pacífic senyor Mac Donald al poder més encimbellat a Europa ha tingut mala premsa. De França, on tothom gairebé és conservador, no caldria parlar-ne. D'una banda, vaticinen perills terribles perquè ha triomfat el partit laborista; d'altra banda, afirmen que farà un paper ridícul, perquè, mancat de majoria absoluta, haurà d'igualar el seu programa parlamentari. Hi ha qui ven a tocar la depreciació catastròfica de la lliura esterlina; i qui, amb el títol només fa posar pell de gallina: *Où va l'Angleterre?* Una altra ven contestar que només li mancava el Socialisme per arregar la setena plaga. És clar que a França respiren per ferida, una mica esverats que Anglaterra es prepari a tractar-los com a home.

A Itàlia, és a dir, a les veus més típiques de l'actual Itàlia, sovintament de la germana llatina ja els és mig consol. Així i tot tenen davant del fet de la crisi britànica un aire massa afectat i insuficiència i de despreocupació. La perspectiva d'un modic drenament d'Europa pertorba moltes consciències.

Co que m'ha fet més gràcia, però, ha estat l'article del senyor Ed. Ch., director del *Journal de Genève*. Comenta la dimissió normal, previsible, del senyor Baldwin com una sorpresa lamentable. Diria's, llegint-lo, que a Anglaterra no hi ha més polítiques que les conservadores, ni més home de govern que el senyor Baldwin. De tal manera que ara, mentre el senyor Mac Donald i la seva frange faran una estona els titelles en el banc del govern, el senyor Baldwin "podrà estudiar amb serenitat les combinacions possibles" — i subratllem nosaltres — perquè Anglaterra tingui aviat al seu davant un gabinet que assegurí la continuïtat dels esforços del partit conservador tot tenint en compte el resultat de les darreres eleccions. I a més, la Corona — com si no es tractés d'Anglaterra — podrà jugar a espalles del nou govern. Amb la fòbia que a Suïssa ven al bolxevisme rus el senyor Ed. Ch. s'esgarria de l'èxit laborista, amb un *pro-Societats de Nacions* que li fa més mal que bé. "Un hom no ignora — diu — que el senyor Mac Donald ha desenvolupat les relacions entre Anglaterra i els Soviets, fàlsament, així, les nocions elementals de la moral pública." Perfectament ginebrí!

Detall curiós: totes les veus de les tietes conservadores, sense excepció, cometien la insidiosa d'anomenar sistemàticament *Socialisme* i *laborisme* i els laboristes anglesos. A base d'aquesta *linguagem* inexactitud, insinuen els plans i arriben a les teatrals ximpleries de l'escarfallat catastròfic.

Sortosament, no és cap secret per a ningú que el Partit Laborista anglès, quant als seus components, no és un partit de classe exclusivament obrer; quant a les seves doctrines, no és socialista en el sentit de sectari, de materialista, de negatiu; i, quant a la seva tàctica, ha demostrat que era honest i que sabia procedir evolutivament. Però ni que ho fos, de socialista: no podria pas superar l'estatisme cesari que les tietes conservadores gombolen, ajuntant-lo a precintat les consciències, les llengües i les butxaques.

Nota còmica: al mig de semblant aldarull femení balla una nena prevenció contra la capacitat de tota cosa realment nova. El cor de les tietes hi ha estones que se sent quasi maternal i dona bons consells al senyor Mac Donald i als seus companys més o menys mèdits, i els diu: que sí, que seran bons minyons; que sí, que no trencaran cap repisa ni cap *biblot*; que sí, que s'avinçaran a no fer res i a estar ben quiets... tot perquè, amb pueril vanitat de minyons virtuoses, callin, estiguin quiets i s'avinçuin a fer visita, afables i compungits, al costat de les senyoretes tietes.

Val a dir que com veurem un altre dia — això no passa a Anglaterra.

JAUME BOFILL

LA TRISTA VIDA.
— I per què no en feu de llonguetes?
— Oh! és que, d'ençà que va envindat, l'amo diu que no té temps per aquestes petiteses.

Full de dietari

PROVIDENCIA OPORTUNA

Bravo! Quan cal aplaudir no em faig pregar gens. Bravo! Aquesta idea que han tingut els directores de l'Exposició de posar en estudi un pla de rebuix de les entrades, és una excel·lent idea. Jo no dubto que l'estudi serà ràpid i eficaç; aleshores els barcelonins i els habitants dels pobles propers que tant d'escalfor han prestat a aquests dies inaugurals, no tindran cap inconvenient a seguir freqüentant el Palau Nacional i el Poble Espanyol, que sota la soledat de l'estiu encara resultaran més espanyol, les escales auto-ascendents i els funiculars, les atraccions que hi ha al clot de la pedrera, etcètera. Les il·luminacions no arrenaran debades i els restaurants podran produir aquell soroll de coberts i de vaixelles que és l'expressió natural de l'existència.

Bravo! El que té de topar amb gent raonable! Unes altres persones haurien deixat passar dies i dies sense satisfer l'anhel popular, entestades a mantenir llur punt. Ara han bastat unes quantes opinions, algunes tímides, perquè vingues la resolució desitjada.

Era car. Realment era car. Una família, només composta de quatre individus que entrava incòmodament a l'Exposició, a la sortida comprovava amb sorpresa que havia pagat quaranta o cinquanta pessetes gairebé sense haver fet res. I de famílies que puguin atorgar-se sovint aquests tractes no n'hi ha gaires, milers.

L'ideal, naturalment, fóra que els ciutadans de Barcelona entrassin a la nostra Exposició només ensejant la cèdula personal o el rebut de l'arbitri sobre els lloguers. Però — ja m'en faig càrrec — l'ideal no és fàcil d'assolir.

Homenatge a Pompeu Fabra

SUBSCRIPCIO DE "LA PUBLICITAT"

	Pessetes
Suma anterior	3.205
Penya "La Grapa"	15
Marià Anglada	50
Josep Gamissans	15
Jordi Anglada	10
Jordi Serrallonga	10
Marcial Anglada	10
Jordi Muntaner	5
Ignasi Reynals	25
Francesc Alemany	30
Pere Elies i Pujol, obrer de la casa Camila i Elisa Cases i Jover	5
Feliu Elies	10
Ramon Pons i família	25
J. R. B.	5
Agustí Sesma Cortazar	2
Josep Duró Gili	5
J. G.	1
E. J.	0'50
L. Mas	1
E. B. E.	2
J. A. J.	2
X. X.	2
J. A. J.	2
J. B.	1
S. Vila	2
Enric Ribes	2
R. C.	1
M. S.	1
S. Cusó	1
B. Basseda	1
F. P. F.	2
Antoni Amat	1
J. Montserrat	1
J. Estrada	2
Mascaró	1
Oller	0'50
Lluís	1
E. Teixidor C.	1
R. Baulies	1
J. Julià	2
Enric Roure	2
Ferrer	2
Enric Parés	15
Ignasi Vilà	25
Joan Cabestany	25
Ferran Cabestany	25
Carles Batlle	25
Sis homes de Port-Bou, ben disposats	50
Josep Sanabre, Pvre.	25
L. Montoriol de Noguera	10
Uns companys de viatge	150
Total	3.872

Un canoner nordamericà perdut a Xina

Xang-Hai, 8. — El canoner nord-americà "Luxon", que va encallar prop de Woosung, serà probablement abandonat.

Tots els intents per tal de posar-lo a flor d'aigua, han resultat estèrils.

El setè centenari de la Universitat de Tolosa

París, 8. — El ministre de l'Aire, Laurent Eynac, ha sortit en avió per a Tolouse, per tal d'assistir a les festes del setè centenari de la Universitat. — Fabra.

La descoberta de Barcelona

VII Itinerari

Aquest setè Itinerari serà el del barri de Santa Maria, el barri on s'escorren les vides dels personatges de les novel·les i contes mil·lars d'Alexandre Plana, el barri de Tomàs de Bujalt, el barri dels protagonistes de la novel·la de Josep Vayra, intitulada *El Juvenio*, de un artista, o *Juan y Pepito*, novel·la inèdita d'ara fa cent anys, novel·la més aviat demòdica i innocent, però molt important, la qual aviat faran conèixer als nostres lectors. A Pere Coromines, Alexandre Plana i Josep Vayra podríem, doncs, dedicar aquest VII Itinerari si l'ofrena no fos tan minsa per a ésser repartida entre tants i tan considerables escriptors.

El pelegrinatge pel barri de Santa Maria el començarem justament allí on acabarem l'itinerari sisè, el qual es troba descrit a LA PUBLICITAT del 5 d'aquest mes. Així, doncs, des de la plaça del Palau agafarem pel carrer de Canvis Vells i de seguida començarem a veure visions, a embalsar-nos i emocionar-nos sense treva fins acabar la nostra petita excursió. Gairebé tot el trajecte que recorrem és atapeït d'arqueologia, de pintoresc, d'un patetisme pujadíssim. Si ens aturem a comentar tal o qual objecte determinat no serà pas per a fer-ne ressaltar el seu esporàdic, sinó per a senyalar-lo com fita sobreixint en una continuïtat d'objectes, tots ells valuosos i interdependents. També cal advertir que no totes les fites sobresortint, en aquest incomparable canvi de meravelles poden ésser senyalades, tota vegada que moltes de les cases que passen ara davant de la nostra vista són tancades i barrades, i la majoria són recobertes pel vulgar arribisme del segle XIX que n'oculta llur fesomia i llur anatomia.

De seguida de penetrar, doncs, pel carrer de Canvis Vells, que ja és un carrer que es fa respectar, la primera cantonada que trobarem és el carreró de les Panses, on començà el patetisme. Ja no veurem gaires més carrers, sinó carrerons, antiquesims carrerons, tan foscos, tan sordids, tan antics, tan abandonats i morts i enterrats que l'emoció que desporten llinda amb l'esporadisme. Si hi haguessis manera de ben restaurar aquest barri i de no autoritzar-hi reformes ni modernitzacions Barcelona devindria celebrada com Ruan o Nuremberg.

Després del carreró encisat dels Aguilers, sempre a mà esquerra, perquè a la dreta no hi ha travessies fins a la plaça de Santa Maria, trobem el carreró de Canvis Vells, a mà dreta del qual trobem de seguida el de Ple-gamans, que amb les seves cases volades i les altres, totes elles adormides en l'Edat Mitjana, us deixa blaus. Més amunt del carrer de Canvis Vells, a mà esquerra, el carreró d'Arenes de Canvis també us deixarà sorpresos. Tornem ara al carrer de Canvis Vells i remuntem-lo fins que atenyem el típic carreró de les Caputxes, enriquint també amb antigues cases porticades i amb pisos volants, carrer aquest més conegut que els anteriors. Al capdamunt d'aquest carreró, a mà esquerra, el carreró d'Abaixadors ens provoca de nou l'embatiment. Entre altres vells casals cal remarcar el que porta el número 10, casal que té un pati ben bonic. Davant d'aquest edifici s'obre el carreró de la Tarongeta. Si goseu penetrar-hi us trobareu en un altre món, molts milers de quilòmetres, moltes centúries lluny d'aquest que habitem. Al carrer de la Tarongeta no hi habita ningú perquè totes les persones que intenten habitar-hi moren de por. Un carreró encara més sordid, més llobreg, més vell i més paorós barra en forma de cul de sac el de la Tarongeta, i un vell casal amb façana decorada amb esgrafiats fa el tap artístic del carreró de la Tarongeta. El cul de sac ni tan sols té nom.

Tornem al carrer d'Abaixadors fins a trobar la cantonada de l'Argenteria, on ens ficarem per tal d'escorcollar co que del formidable carrer de Bases vulgueren deixar de destruir els arquitectes de la Reforma. El carrer de Bases degué ésser el carrer de cavallers, el carrer noble de Barcelona, ben abans que el de Montcada. Més modestos, els casals nobles que ara resten del famós carrer de Bases són, però, més antics que els del carrer de Montcada: tot hi és gòtic i qui sap si fins hi ha romanalles romàniques. Ara el carrer de Bases és només un bocinet de carreró: ferésteg, terrible bocinet; el cor se us enxiuix a la mida d'una avellana. En tornar ençà pel camí d'arribada tenim el prou conegut cop d'ull sobre Santa Maria de les Arenes i la deliciosa font gòtica.

De seguida de desembocar de l'Argenteria agafem a mà esquerra el deliciós carrer de Sombreners on hi ha romanalles de cases gòtiques i barroques. Es el carrer on viurien els Meutres Castells de Barcelona, si a l'Edat Mitjana haguessin existit Orreó Ca-

COMENTARIS

Decorativismes antidecoratius

Per molt que haguem meditat, segurament mai no se us haurà acudit de sotmetre a rípcio o a refinament un paisatge de la vostra predilecció amb decorativismes contra natura que seria llarg d'enumerar i potser més encara d'imaginar sense l'auxili d'un moment d'arbol o d'una terribilitat. No us atreviríeu, probablement, a suggerir que la soca rugosa d'una alzina pot admetre un vestit de fusta que li doni — quin horror! — l'aspecte d'un arbre tornejat com un balustrat; que aquell penyal roent i espinós de sol a migdia i violaci cap al tard pugui dissimular la calba amb geometries florals; que aquells arbres que limiten la closa puguin ésser retallats com un fiestó o imitar la cresteria d'una fàbrica gòtica.

Tampoc no hauréu imaginat mai decorar un avió, magnífic per les seves línies utilitàriament belles, ni un automòbil, que segurament tampoc no sofriria els barroquismes de l'estil Lúis XIV, ni la filigrana de l'estil Imperi.

Un ministre francès ha tingut una pensada d'aquesta mena. M. Leygues, el ministre gairebé inamovible de la Marina, al qual els francesos li deuen un excel·lent programa naval — resultat d'un desarmament que França creu excessiu — i la realitat d'una sèrie d'unitats d'extraordinària rapidesa, s'ha proposat tancar la seva obra amb una puerilitat que podria costar molta dinera. Corre el rumor — "bruit court", han dit els diaris amb l'esverament que pot suposar-se — que el ministre es proposa de fer decorar els vaixells de guerra en construcció o recentment construïts. La notícia és tan extravagant que d'annunciar-la només sentiu una mena d'esgarifança a flor de pell.

No és possible creure que el projecte prosperi, però és ja més que suficient que es confirmi que hi ha hagut la temptació. Això demostra que Poincaré i Chéron han recollit massa moneda, i també — cosa més significativa encara — que no hi ha a l'actual Govern francès cap home d'un gust que faci autoritat. Un Clemenceau, un Berard o un Herriot, "amateurs" d'art, segurament dimitirien abans de tolerar que es parlés dels vegades d'aquesta enormitat.

S'encarregaria de l'ornamentació dels vaixells nous un escultor "ancien régime", representant de l'immortal art: pompièr, Moreau-Vauthier. Aquest senyor, probablement "decoré", "decoraria" les proes amb escultures que, naturalment, serien molt al·legòriques i plenes de sentit i de records d'èpoques.

"Veurem, doncs, la marina francesa — diu Gabriel Boissy — sempre creadora i en transformació constant, sempre a l'avantguarda de les descobertes, fer un pas enèrgetic i contrari a una evolució que ha col·locat la França artística, d'una manera incontestada, al cap de les nacions del món!"

Certament, si prescindim de l'art francès hauríem sacrificat les tres quartes parts de la història de l'art modern. Però també és útil distingir i seria ben convenient que els francesos se'n fessin càrrec, que en la història d'aquest art al qual han contribuït tants artistes forasters, l'Estat no hi té una participació gaire directa, per no dir que n'és completament absent. L'art oficial francès és una de les coses més atrocinades del món, i en tenim un exemple en els centenars, o milers, de monuments als morts que han enlletgit les places de les poblacions de províncies.

Imaginem un creuer cuirassat amb la proa plena d'escultura d'aurada. Potser M. Leygues aspira al desarmament per camins indirectes, convertint els vaixells de guerra en embarcacions de luxe. Potser aspira a que la flota passi llargues temporades als ports fent bonic, que el rovell coincideixi amb el desarmament, i que resti llavors el record de que França era la primera potència naval de segon ordre. Potser vol que els cuirassats siguin els missatgers que proclamin arreu que França és el país de les arts sumptuàries, un "pays chic", com va dir Briand a la Cambra, amb escàndol de la gent de lletres.

Fins ara ningú no havia pensat a decorar la vela llatina, l'automòbil, l'avió i el vaixell de guerra. Sembla que hi ha coses que no necessiten decoració: l'home civilitzat no ha pensat mai en tatuatges, ni ha cregut necessari penjar-se dos llacets al bigoti.

M. B.

L'AERONAUTICA

Un raid transatlàntic soviètic

Moscou, 8. — L'Agència Tass anuncia que s'estan organitzant els preparatius per a realitzar un raid-Moscou-Nova York, en avió.

L'aparell s'anomenarà "País dels Soviets", i anirà tripulat pels aviadors Chestakov i Bolotov, amb el navegant Sterligov i el mecànic Foltaiév.

ELS CONFLICTES DEL TREBALL

Una topada

Gastónia (Carolina del Nord), 8. — Entre la policia i un grup d'obres vaguistes de la indústria tèxtil va entaular-se una lluita violenta per pretendre, aquells, coaccionar a obrers que no havien secundat el moviment vaguista.

Topen dos avions

Tolosa, 8. — Dos avions militars que evolucionaven aquesta tarda durant una revista davant el ministre de l'Aire, han topat i han caigut en barrena, prop de l'aeròdrom.

Els pilots dels dos aparells han resultat morts. — Fabra.

Un raid del Poble Espanyol

ab. sin E.S. UU. des 1 ^{er} 10 ^{er} sk.	9.973.000	8.234.000
odes a Liverpool	4.000	6.000
Transferencia	4 ^{er} 7/8	

Banyeres - Lavabos
Escalfadors
Waters - Bidets
Cambres de bany

PREUS REDUÏTS

Jaume Saurer
7, PELAYO, 7

Les obres de restauració de l'any de la Diputació

Bloc del transeünt

Per tal d'evitar la inflació de vehicles i donar al mateix temps una nota pública als automobilistes que promouen la carretera de França arribant a la nostra ciutat, l'Ajuntament acordarà la construcció d'un pas alt a tot el carrer d'Almogàvers, per a millorar el pas a nivell del ferrocarril M. S. A. en el seu encreuament amb el carrer de Pere IV. L'obra fou començada, més s'ha portat amb tanta lentitud la seva construcció, que, malgrat l'afirmació d'un alt personatge municipal, el qual manifestà categòricament que estaria acabat abans de la inauguració de l'Exposició, al pas que a porta, la clausura en encara subministra les llargues cues de carruatges, que per la major part del temps resten tancades les barres per tal de deixar pas lliure als innumerable trens en circulació.

La part lateral de la casa número 6 de la plaça de Catalunya que dona a l'edifici resultant de l'enderrocament del teatre Eldorado, fa un efecte desagradable amb els variats papers enganxats i taques de pintures. No podria evitar-se la seva neteja o bé recomanar al propietari que cedís el dret d'habilitar-la a una empresa amobladora que l'Ajuntament, per tractar-se d'un local tan cèntric, deixés de cobrar els impostos.

En una de les torres romanes de la Plaça Nova, fent plaça a l'edifici de la Plaça Bibal, hi ha un repartidor d'aigua, les quals amb els seus detalls i pintures i que amb seguretat perjudica la seva monumentalitat. Creu que aquelles roques s'imposen la necessitat del seu trasllat a un altre indret més visible, si és que ha d'existir, o en cas contrari la seva desaparició. La tècnica moderna compta amb mitjans suficients per a resoldre aquest problema.

El diari "Las Noticias", en la seva edició "Paradojas", de la Vall de la Puig, un dels mitjans més eficaços de propaganda a favor de l'Exposició, fóra, que, seguint les peticions del que es va fer en la de 1889, tots els dies o alguns d'ells, la Premsa publicat unes sensilles notes dient: "Així es varen recopiar tant milers de pessetes per entrar, tant per abonaments i tant per altres a l'Exposició i Poble Espanyol, tota vegada que les dades numèriques, per la seva simplicitat, són les de més fàcil comprensió."

Jo, barceloní entusiasta de la ciutat, i per consegüent amant de l'Exposició, la nostra Exposició, m'adhucaria de tot cor a l'Exposició en el diari, puja que, ultra omplir-nos de goig quotidiana, seria la més forta campanya contra els derrotistes, que existeixen en gran nombre, no sols a l'exterior, sinó fins dintre de casa nostra, encara que sembli impossible.

VILADA (BERGÀ)
Hotel "Piancel"

Deliciós lloc d'estiueig, clima agraïble, confort modern, aigua corrent, bany, etc. Bon centre d'excursions pel Bergadà, Infirmeria, a Barcelona: Carrer de Borrell, 58, segon, segona. Senyor Solsona

Garden Hotel
214, Menéndez Pelayo, 214

Situació tranquil·la i còmoda, a 70 metres del carrer de Salmeron, entrant pel de Maurici Serrallana

AVUI, INAUGURACIÓ

Tot el confort del millor Palacete. Restaurant selecte. Bridge room. Jardins

Realce la bellesa de uns ojos con KURLASH

(El catàleg de presentació de les pastilles)

Los ojos son lo primero que se observa. Hacerlos más atractivos es embellecerlos. KURLASH resuelve el problema. — Es un caso e'insoluto. — La oculación de las pastillas se obtiene por presión sin dolor ni incomodidad. — Pídanse folletos gratis. — E. R. de Representación y Comercio - Madrid, 18 - España

Balneari Vichy Català

Caldes de Malavella (teient l'estació ferroviària)

TEMPORADA DE 15 DE MAIG A 31 D'OCTUBRE

Aigües termals, bicarbonatades o, alcalines, litiques, sòdiques.

Malalties de l'aparell digestiu - Feges - Artritis en les seves múltiples manifestacions - Diàbetes - Glucosèria - Consolidaçió de fractures

Establiment volat de fonsos para. Habitacions amb aigua corrent, grans, còmodes i ventilades. Menjadors i cafè espaiosos, balcons per a festes. Capella. Muntanyes elèctriques. Camps de tennis i altres esports. Garatge. Centre d'excursions cap a la Costa Brava i contrarioris del Montseny. Autos de lloguer. Telèfons.

Administració: RAMBLA DE LES FLORS, 15 - BARCELONA

NOTICIAARI

LA PUBLICITAT

PREUS REDUÏTS

Barcelona, dia 7 de juny de 1929

Barcelona, dia 7 de juny de 1929

Barcelona, dia 7 de juny de 1929

Barcelona, dia 7 de juny de 1929

Barcelona, dia 7 de juny de 1929

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les 12 del dia 8 de juny:

El mínim que ahir estava situat a Escandinàvia tendeix a escorregar cap a Rússia; tot l'occident europeu queda amb pressions pot diferents dels 760 mil·límetres, amb gradient molt escàs.

Persisteixen les pressions altes a les illes Açores.

La zona de pluges més extensa va de Galícia a Irlanda i Pas de Calais, però el règim de cel nupolós és gairebé general, i predominen els núvols de caràcter tempestuós al sud de França i al nord-est de la nostra Península.

Al centre i al sud de la Península Ibèrica el temps és bo, amb cel seré.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

A tota la regió catalana abunda els núvols de caràcter tempestuós, que produeixen aigües en una zona que s'estén des de la Cardenera fins a la costa de Barcelona.

Durant les darreres vint-i-quatre hores han sovintejat les tempestes i aigües al Pallars, planes de Vic i Ribes, amb les precipitacions màximes de 30 litres per metre quadrat a Sant Julià de Vilatorrada, 20 a Molins i 10 a l'Estangent.

Les temperatures màximes d'ahir foren de 26 graus a Serós, 25 a Tremp, 24 a Sant Adrià i 23 a Girona. La mínima d'ahir ha estat de 0 graus a l'Estangent.

Laboratori Industrial fotogràfic GUYAS, Portal de l'Angel, 29.

NAFTALINA contra les arnes

OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 8 de juny de 1929.

Hores d'observació: 7, 13, 18.

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: mil·líbars, 1014.1, 1015.1, 1013.0; mil·límetres, 760.6, 761.4, 760.4.

Termòmetre a l'ombra: sec, 22.5, 24.8, 24.8; humit, 19.2, 20.6, 19.3.

Humitat centèsimes de saturació: 72, 66, 56.

Vent: direcció, E. E. E.; velocitat, 2, 2, 3.

Estat del cel: tapat, tapat, tapat.

Classe de núvols: A-Cu, Nb, A-Cu, Cu, Ci, St-Cu.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 26.3; mínima, 20.2; mínima arran de terra, 19.0.

Oscil·lació termomètrica, 6.1.

Temperatura mitjana, 23.2.

Precipitació aigua, des de les set del dia anterior a les set d'ahir: mil·límetres de gruix, 0; sigui litres per metre quadrat, 0.

Recorregut del vent en igual període, 90 quilòmetres.

Licor Sant Jordi

Notat per a carnets d'Exposició i passaports

EDUARD - Pelayo, adm. 58

La Cambra de l'Autòmnibus de Catalunya celebrà reunió general ordinària divendres vinent, dia 14. Després de la reunió tindrà lloc un dinar en un restaurant de l'Exposició, acabat el qual les empreses visitaran el Palau de Comunicacions i Transport i el Poble Espanyol.

L'excel·lentíssim senyor Francesc M. de Costa Lobo, professor i president de l'Institut de Coimbra, i el senyor vescomte de Guichen, membre de la Societat d'Economia política i de la Societat de Gents de Lletres de França, han obsequiat la Reial Acadèmia de Bones Lletres

amb alguns de les dues obres històriques.

Nov donatiu a afegir als mèdels interressants que, tant d'escriptors estrangers com de nacionals i hispano-americans continuen rebent aquesta corporació barcelonina amb motiu del seu segon centenari, al seu domicili del carrer del Caçador, 3.

POBLE ORIENTAL

L'atracció més original de l'Exposició

Dóna la sensació completa d'un viatge a través del suggestiu Orient

Nacions representades: Índia - Pàrsia - Turquia - Ceylan - Birmània - Egipte - Tunís - Hong-Kong - Palestina - Marroc, amb tot el personal nadiu dels respectius països, treballant en llurs respectives arts, i habilitats amb llurs típics vestits. — Teatre Indi. — Dansarina turca. — Faquirs. — Selva India. — En la Secció Palestina, la representació del Sant Sepulcre

Entrada, 1 pta. — Inolent totes les atraccions

Restaurant M. RAMAN

EL MES CHIC DE L'EXPOSICIO

Tes de moda, de 8 a 2

Aquest any, com els anteriors, tindrà lloc al Payans Català, Granvia, número 613, els dies 12, 13 i 14 del corrent mes, l'exposició i venda de les labors que tan primorosament fan les nenes que reben instrucció als col·legis que sosté la molt il·lustrada Junta de Dames de Barcelona. Tal com passa cada any, aquest també promet veure's molt concorreguda pels nombrosos benefactors de tan meritisima entitat.

JOIES VERITABLE OASIS

Per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magriña, Tallers, 41

"CAFE TURCO BEY"

El Mont de Pietat, de la Mare de Déu de l'Esperança, organisme de la Caixa de Pensiones per a la Vellesa i d'Estalvi, ha rebut de la senyora vídua Toldrà, herència d'En Josep Armenteres la quantitat de mil cent-vuitanta cinc pessetes (1.185 pessetes), destinades al desament penyorament de penyores i joies de

HOTEL COLON

Societat anònima

Entrada: Passeig de Gràcia, 1

Diorames - Gran celler

Barri de "Santa Cruz"

Romeria "del Rocío"-Pati

sevillà - Glorietes :: ::

"Zambras gitanas" i quadro flamenc dirigit per

Miquel Borrull

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

Propera inauguració

CALÇATS

No cal dir-ho, de la coneguda **MARCA MINERVA**. Es la MARCA que ha aconseguit mantenir, uniformement i de manera invariable, els més alts prestigis comercials: Novetat, Qualitat i Art.

La preferència que decideix i presta el públic als nostres calçats, així ho demostra.

I és que en tots els nostres models es donen les línies suggestives, que és Art; la durada, que és Qualitat; i una originalitat sempre correcta, que és Novetat assenyada i de bon gust.

I a més, lectora amable, els nostres preus no són arbitraris ni capritxosos. Una marcadoria selecta, en respon amb creix d'ample marge.

Sabata Sport, pell color corint, punt blanc, talons cuba i mig. Ptas. 25.-

Via Laletana, 30-Pelayo, 11-Rambla d'Estudis, 4
Salmeron, 71-Colom, 2 (entrada P. del)-Escudellers, 6

A les deu del matí, funció religiosa a l'església dels PP. Carmelites (Dignitat, 4m), a gran orquestra, a la memòria dels socis difunts que pertanyen a aquesta societat.

A les quatre de dues, esplèndid banquet a l'Hotel Miramar, dintre el recinte de l'Exposició.

Durant l'esmentat acte es farà oferta al president de la societat En Josep Goixens d'un àlbum que els socis li dediquen per la seva encertada actuació.

No gaudiu dels anònims. Exigiu **MARTI**

CAMISERIA BASORA
6, Carrer del Call, 6

Presenta les darreres novetats en Camises Americanes obertes

Vestits de bany i **BATHINGS**

ANIS del TIGRE

UN QUE CAU DEU LLIT

Meu dormís al seu domicili, carrer del Migall, número 23, tercer, primera, caigut del llit Francesc Jiménez García, i es desallotjà el muscle dret.

Després d'ésser auxiliat a la casa de socors del carrer de Barbà, fou traslladat a l'Hospital de la Santa Creu.

PANAIGONS OARDUS
Porta Portales, 18

ATROPELU

Encarnació Membrano López, de 34 anys, fou atropellada a l'enderrocament dels carrers del Clot i Dos de Maig, per un automòbil que li va produir la fractura oberta de l'extremitat inferior de l'femur esquerre, una ferida continua al front i altres lesions.

El seu estat fou qualificat de greu.

Després d'ésser auxiliada, fou portada a l'Hospital Clot.

LA FELICITAT ES...

EL SUCRE de MADUIXES

Purgant ideal, econòmic, inofensiu, d'adquisició paladar. EXIGIU el veritable i únic dels Laboratoris Klam, de S. VALVERDU GEBELLI

ES VEN A TOT ARREU

Vendes a l'engròs:

E. ORTIGA, TARRAGONA

Productes químics puríssims. Preparació acurada de fórmules. Especialitats farmacèutiques garantides

Botta i Baltà

Rambla de Catalunya, 1

Serveis prestats durant el mes de maig per l'Institut Municipal de Beneficència:

Als 13 Dispensaris mèdico-quírics: Ferits auxiliats, 1.384; operacions practicades, 150; visites gratuïtes als locals, 6.367; visites urgents a domicili, 193; reconeixements a persones alienades, 9; certificacions i informes, 2.849; exàms a alcoholitzats, 341; vacunacions, 3.177; serveis diversos, 324.

Als Dispensaris d'especialitats: Oftalmologia: visites practicades, 3.346; operacions, 16. Otorinolaringologia: visites practicades, 1.244; operacions, 22. Vies urinàries: visites practicades, 3.071; operacions, 15. Puericultura: mums visitats, 496. Ginecologia: exàms visitats, 475; operacions, 10. Tercer: vacunacions, 112; vacunacions, 599; parts auxiliats, 112; vacunacions, 599.

MOR L'OBRE FERIT AU CARRER DE WAD-RAS

A l'Hospital de la Creu Roja morí l'obrer Tomás García Bautista, a conseqüència de les greus ferides que rebé mentre treballava en una fàbrica del carrer de Wad-Ras.

Treballa fotogràfic de qualitat **GUYAS**. Portal de l'Angel, 29.

UN AVALOTADOR FERIT PER LA GUARDIA CIVIL

La guàrdia civil de la barriada de Can Tunis donà l'alto a diversos individus que promouien escàndols a diferents botigues d'aquella barriada, i com que no obedié i fugí, disparà un tret. Resultà ferit un dels avalotadors anomenat Joan Moreno Alvarez.

SERVEIS PRESTATS PELS HOSPITALS DURANT EL MES DE MAIG

Durant el passat mes de maig les estadístiques dels malalts a l'Hospital de Santa Creu, al de Sant Pau, a l'Institut Mental de Santa Creu i a

En Josep Carabén Wendrell

Ex-Tinent Alcalde de Barcelona i Ex-Diputat de la Mancomunitat

ha mort confortat amb els Auxills Espirituals

(A. C. S.)

El que el plora: esposa, fills, fill polític, net, germanes, cunyats, nebotes, parents tots i les senyores Pilar Ribó i Mercè Bonnin, les signatures dels "Bata i Pagès", "Carabén i Guillemany, S. en C.", "V. Valls Cortès", "Pere Vilas", "Vides de M. Sargatà" (Olort) i "Gaviotas, S. A.", en assabentat de la dolorosa pèrdua els seus amics i coneguts els preguen d'acompanyar el cadàver de la casa mortuòria, Consell de Cent, 204, a l'església parroquial dels Àngels, i d'allí al Cementiri Nou.

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Hora de l'enterrament: Dilluns, dia 10, a les quatre i mitja.

que
do i
quas
guez
la s
Si
que
seria
nati
i gu
a ve
per
de
ladi
pre
ea
cer
ta.
par
los
cio
gfa
cas
nos
may
inc
le
i s
cri
mi
tre
ve
cu

de
de
mi
al
di
e u
s p
N
P
m
B
P
h
s
c
r
l
d
s
t
i
:

er-
gu
au-

cto-
del.
elec

m-
es".
ipil
del
at i
cor
scen
stis
et
me-

C

cion.
de
Fira
per

por
lu
olo-
Bar-
i a
NE-
etes

a
co-

CINEMA

CINEMA AMATEUR

CINC CONSELLS UTILS

Hi ha en les pel·lícules d'amateur moltes coses que solen impressionar un aire d'extraordinari. Totes, o gairebé totes, són coses que, si no s'observen amb una atenció especial, passen desapercebudes.

1. Aquesta semblança no és més que el resultat de la manca d'originalitat, és a dir, de la manca d'originalitat. Si es pot aconseguir, en la majoria dels casos, que el resultat sigui més interessant que el real, és perquè l'autor ha sabut aprofitar-se de les limitacions de la tècnica. Per això, quan es fotografa un assumpte, cal que el resultat sigui més interessant que el real.

2. No s'ha de perdre de vista que la fotografia és una tècnica, i com tal, té les seves limitacions. Per això, quan es fotografa un assumpte, cal que el resultat sigui més interessant que el real.

3. Si es pot aconseguir, en la majoria dels casos, que el resultat sigui més interessant que el real, és perquè l'autor ha sabut aprofitar-se de les limitacions de la tècnica.

4. Per evitar la repetició d'errors, no s'ha de perdre de vista que la fotografia és una tècnica, i com tal, té les seves limitacions.

Kursaal i Catalunya
EL VINENT DILLON, DIA 10
ESTRENA
de
Ráfagas del pasado

Creació de
Conrad Veidt
Es una Superproducció
Universal

tor, hi armareu un escàndol. Com que sereu segurament més de cinc en aquesta manera de procedir, és segur que acabareu per aconseguir alguna cosa.

PUBLICACIONS REBUDES

Boletín Metro Goldwyn Mayer, número especial. — Bella publicació de propaganda de la producció M. G. M. per a la temporada vinent. Molt ben il·lustrat amb nombroses pàgines de color, retrats d'artistes i títols amb les "ombres blanques de les Mares del Sud", "El Viking", "La segda del 68" i d'altres que ens donen grans esperances.

Notes oficioles

LA PRIMERA PEL·LÍCULA UFATON D'ERICH POMMER

La primera gran pel·lícula sonora de les produccions Erich Pommer, de la Ufa, els exteriors de la qual són actualment rodats a Budapest, i a la qual s'havia donat fins ara el títol provisional de "Domingo a las cuatro y media", acaba d'ésser definitivament batejada amb el títol de "Melodía de la vida".

El paper principal són a càrrec de Dita Parlo i Willy Fritsch.

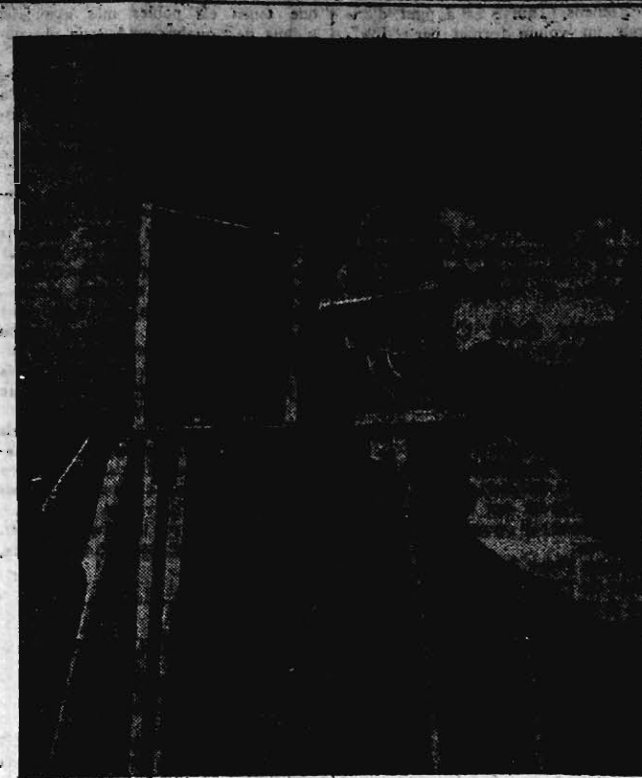
La realització escènica és a càrrec de Hanns Schwarz, i la direcció fotogràfica està encomanada a Günther Rittau.

El conegut compositor berlinès Werner Heymann, autor de la il·lustració musical de nombroses pel·lícules, dirigeix la part musical de l'obra.

La presa de vistes per a aquesta nova pel·lícula és seguida per la premsa hongaresa amb el màxim interès. Torna a repetir-se el cas de "Rapsodia hongaresa".

En una recepció organitzada per a la premsa, els senyors Max Pfeiffer, ajudant d'Erich Pommer; Günther Rittau, Werner Heymann i l'arquitecte Erich Kettelhut, donaren una sèrie d'explicacions sobre els problemes relacionats amb la cinematografia sonora. I les seves paraules foren objecte, en tots els periòdics d'Hongria, de llargs comentaris.

MARC ROLAND EN LA UFA
El conegut compositor Marc Roland, un dels músics que des del principi han prengut una part activa i principal en el treball per a crear la indústria de la cinematografia sonora a

J. V. D. Shethi, operador del club a motor de la Universitat de Princeton, filant una escena

Alemanya, acaba d'ésser contractat per la Ufa.

Marc Roland, autor de diverses pel·lícules sonores de curt metratge, que han obtingut un brillant èxit, es posarà al cap de la sèrie de cinematografia sonora de la Ufa, i, en íntima col·laboració amb els diversos productors, dirigirà la part filma musical de les grans produccions Ufaton, que es preparen.

Marc Roland ha obtingut, en el curs de la seva carrera, èxits considerables com a compositor d'operetes i com a il·lustrador de pel·lícules, i és autor de l'acompanyament musical de les pel·lícules de la Ufa "Friedrich" i "La guerra mundial".

"RAFAGAS DEL PASADO"

Barbara Bedford, protagonista de la Superjoia Universal "Ráfagas del pasado", junt amb l'insigne actor Conrad Veidt, a més d'ésser una de les dones més belles de la pantalla, és considerada com una gran artista.

"Ráfagas del pasado" fou adaptada a la pantalla per George Melford. El seu repartiment és compost per artistes d'apogeu, tals com Ian Keith, George Siegmann, Arthur Edmund Carew i Charles Puffy.

CONRAD VEIDT

Conrad Veidt, el cèlebre artista europeu, féu el seu debut a Amèrica amb la interessant Superjoia Universal "Ráfagas del pasado".

Aquest cèlebre artista, no obstant d'ésser ben conegut en el Continent americà, adquirí la popularitat arran de l'estrena de les seves dues grans produccions "El hombre de las tinieblas" i "El gabinete del doctor Caligary". Agradat tant en aquestes produccions, que de seguida la Universal li oferí un contracte per cinc anys, que acceptà.

"Ráfagas del pasado" és una obra de l'autor hongarès Emerich Follides, molt coneguda a l'Europa meridional. L'adaptació a la pantalla es deu al conegut Paul Konner.

LA REVELACIÓ DE VEIDT A AMERICA

Conrad Veidt no arriba a conèixer-se a Nord-Amèrica fins forces anys després d'haver-se guanyat la popularitat del públic europeu, i fou arran de l'estrena als teatres americans de les seves dues obres mestres.

Havent-se fet cèlebre en un tres i no res, alguns productors li feren temptadores proposicions, però trobant-se aleshores a Alemanya, on residia, el cèlebre president de la Universal, li féu proposicions verbals que donaren per resultat la signatura d'un contracte per cinc anys.

"Ráfagas del pasado" fou la primera producció que filmà Conrad Veidt a Amèrica.

KURSAAL I CATALUNYA

Per a avui, diumenge, estan anunciades les darreres projeccions de la famosa producció d'Adolf Menjou "Noche de misterio" i la graciosa comèdia, interpretada per Karl Dane, "Los detectives". Totes dues produccions han constituït, durant l'actual setmana, un dels èxits més grans de la temporada.

Per a demà, diuns, l'empresa d'aquesta aristocràtica salons ha preparat un programa format de dues pel·lícules verament excepcionals: "Capricho de amor", una finíssima comèdia plena de frivolitat i interès en la qual l'amor lluita una de les més fortes batalles.

Com a protagonista es troba la eminent Maria Jacobini, de l'excel·lent tasca de la qual no és necessari fer cap comentari, per tractar-se d'una actriu que té fonamentada la seva fama en les meravelloses creacions que sempre ha realitzat.

"Ráfagas del pasado" és el títol de l'altra pel·lícula, en la

Calçat de Lona amb pis de goma

De manufactura americana

EL MILLOR I MES ECONOMIC PER A
Platja - Camp - Esport

Exigiu la marca

FABRICAT PER

Hood Rubber Products Company
Boston, U. S. A.

Agent exclusiu i dipositori per a Espanya,
Portugal i Marroc

PERE NOGUES

Daoiz i Velarde, 15

SANTANDER

10. — Tocologia: embarassades assistides, 550; parts assistides, 112; vacunacions, 400. — Odontologia: inspeccions a les escoles nacionals, 1.405; operacions practicades, 117.
A l'Asil Municipal del Parc: visites a malalts i alienats, 1.027; anàlisis d'orins, 374; anàlisis de sang, 165; anàlisis de secrecions, 2; anàlisis de tumors, 3.
A l'Ampliació Sanitària: ferides traslladats, 112; malalts traslladats, 46; morts traslladats al dipòsit judicial, 58.

189 obrers parats a
Sant Fruitós de Bages

La fàbrica de teixits del senyor Eusebi Bertrán i Serra, de Sant Fruitós de Bages, ha paralitzat els seus treballs. Per aquest motiu han quedat sense treball 189 obrers.

BARCELONA I L'EXPOSICIÓ 1929

Una crida del fundador del Centre Navarrès

El senyor Lluís Azor, fundador que fou del Centre Navarrès de Barcelona, en pregué que dirigim en nom seu a la colònia navarresa de Barcelona una crida perquè amb el més gran entusiasme s'associi a les grans festes que a honor de Navarra se celebraran a l'Exposició de Barcelona del 13 al 22 del que som.

Oportunament s'avisarà l'hora de l'arribada del tren especial per tal que la colònia pugui rebre's a l'Estació del Nord.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

Exposició Internacional de Barcelona

PALAU DE PROJECCIONS

Demà, diumenge, dia 10, a les deu de la nit: Tercer i últim concert simfònic per l'ORCHESTRE DES CONCERTS LAMOUREUX.

Director: ALBERT WOLFF

PROGRAMA

Gustau CHARPENTIER	IMPRESSIONS D'ITALIE
	a) Serenade
	b) A. Mules
	c) Napoll
CHAUSSON	SIMPHRONIE en si bemoll
	I. Lento
	II. Allegro vivace
	III. Andante
	IV. Finale
	II
Emmanuel CHABRIER	BOURREE FANTAQUE
Vincent d'INDY	JOUR D'ETE A LA MONTAIGNE
Maurice RAVEL	LA VALSE

PREUS

Llotges sense entrades	50 ptes.
Butaca platea amb entrada	8 "
Butaca primer pis amb entrada	4 "
Entrada a llotja	1 "

OBSERVACIONS

En aquesta preus no hi va inclosa l'entrada especial d'accés a l'Exposició.

Totes aquelles persones posseïdores d'abonament, carnet, passe o invitació a l'Exposició només hauran d'abonar l'entrada general o localitat que desitgin ocupar.

Despatx de localitats al Centre de la plaça de Catalunya i a les taquilles oficials de l'Exposició, del carrer Marquès del Duero (Palau de Comunicacions) i a les del Palau Nacional.

Orange-Crush

Deliciosa bebida compuesta de puro jugo de naranja.
El deleite de niños.
Ofrézcasela a todas horas.
Refrescante, sana y nutritiva.

Garantizada su pureza por:

Orange-Crush S. A. E.

Argón, 366. Tel. 53539

En establecimientos de expendio sin servicio a Plat. 0'40 (Marca y botella registrada)

LES LLETRES

EL VII APAT ANYAL DE LA UNDA-CIÓ BERNAT METGE

ELS ASSISTENTS

Com ja saben els nostres lectors, dimarts passat se celebrà a l'Hotel Ritz, amb la solennitat acostumada, el VII è apat anual de la Fundació Bernat Metge.

Hi assistiren uns trenta cinc comenals. Presidia el senyor Francesc Cambó; al llarg de la taula hi havia els senyors Joan Esterlich, Puig i Cadafalch, Senyoretas Anna Maria de Saavedra i Adela Maria Trepal; senyors Carles Riba, Joaquim Balcells, Serra Hunter, Massó-Torrents, Ferran Soldevila, Pere Corominas, Carles Cardó, Llorenç Ribet, Pompeu Fabra, Marian Bassols, Marçal Oliver, Eduard Nicol, Joan Petit, Josep Vergés, Joan Mingué, Pere Bohigues, Alexandre Soler i March, Joaquim Folch i Torres, Josep Maria de Sagarra, Cebrià Monserrat, Ferran i Mayoral, Carles Soldevila, Joaquim Pellicena i López Llausàs.

Com a invitats estrangers hi assistiren l'advocat i periodista romanès Sebastià Serbescu i la seva esposa.

PARLAMENT DEL SENYOR ESTERLICH

Resum de les tasques
El senyor Esterlich feu un resum de totes les activitats en curs. Anuncià que després, cadascú donaria més ampla informació.

L'any passat vam anunciar que en el curs que ara acabem tindríem llista tota la sèrie quarta. Avui mateix ha sortit de la impremta el primer volum de les "Metamorfosis", d'Ovidi, per Adela Maria Trepal i Anna Maria de Saavedra, que clou aquesta sèrie.

Per a la sèrie vinent tenim preparats els dos volums de les "Metamorfosis", d'Apuleu, un d'ells ja imprès, per Marçal Oliver; els discursos, de Lysias, per Joan Petit; altres volums de Plutarc, Sèneca, Polibi, Juvenal, etc.

L'any passat anunciàrem la reedició dels volums exhausters; la tasca de reedició dels 19 volums primers ja està distribuïda; quatre d'aquests volums estan preparats per a la reimpressió. Són: el primer de Llacret, les "Vides", de Corneli Nepos, els "Records de Sòcrates", de Xenofont, i el primer volum d'Ausoni.

Fins ara encara hi havia col·laboradors que només ho eren potencialment; gran quantitat de material dels col·laboradors habituals i d'altres. Els col·laboradors que ingressaran aviat a la llista dels actius són: Ferran Soldevila, amb els "Annals", de Tàcit; Pere Bosch Gimpera i Pere Guàrdia, amb els "Himnes homèrics", mossèn Cebrià Montserrat, amb l'"Anus Geli", mossèn Tomás Bellpuig, amb l'"Epistolari", de Sant Ciprià; Pere Bohigues, amb l'"Art amatori", d'Ovidi. Una bella col·lecció formada a Montserrat, a l'entorn del P. Antoni Ramon, s'encarregarà de traduir-nos les obres cabdals de la patològia grega, així com el grup d'universitaris presidit pel doctor Serra Hunter, amb Joaquim Xirau, M. Mirabent, J. Carveres Artau i J. Planella, s'ha encarregat de donar-nos gran part del Plató.

L'any passat recordàrem el deute d'honor que teníem amb el nostre malaguanany company Joan Crexells. La Miscel·lània que li dedicàrem és en gran part impresa. Dificultats tècniques han imposat una certa lentitud en l'estampació. Això vol dir que encara són a temps de col·laborar-hi els que no ens han tramès res.

L'any passat recordàrem també el programa de la revista "Humanitats". Tinc en cartera un munt de material estranger. Però em manca una certa reserva de material nostre, sense la qual no ens decidirem a llançar la revista. Avui assistim a un fenomen almenys curiós, que d'altres, com Rovira i Virgili, han constatat també. Hi ha més capacitat de publicació que de producció. Les nostres revistes llanguixen per no tenir bon original inèdit d'autors nostres. Crec que el fet és digne d'ésser remarcat perquè planteja el problema central de l'augment de la nostra producció cultural i sobretot la científica.

Entre les iniciatives en cartera hi ha la de l'edició dels nostres escriptors en llatí, la de l'"Onomasticon" antic en català, la del Diccionari llatí-català; sense nous col·laboradors no podran realitzar-se aquestes i d'altres iniciatives.

Es la tasca que pertoca en gran part als mestres. Mossèn Ribet ha continuat donant les classes elementals de llatí. Carles Riba, els seus dos cursos de llengua i literatura gregues. El doctor Joaquim Balcells, el seu Seminari de crítica de textos llatins.

A càrrec de la Fundació, En Gibert estudia arqueologia a Grècia i fa pràctica d'excavacions a Egina.

En Marian Bassols, que en un moment de generosa revolta ha deixat la seva càtedra a Granada, es disposa a sortir cap a Alemanya per a estudiar epigrafia. Ja l'any passat anunciàrem aquest propòsit.

També, pensionada per la Universitat, la senyoreta Adela Maria Tre-

pat anirà a Alemanya a estudiar epigrafia romana.

Totes les altres Fundacions, al costat de la Bernat Metge, segueixen una via ascendent.

Està també gairebé imprès tot el primer volum de la Biblioteca Hebreaica Catalana: "El llibre revelador", d'Abraham bar Hia, per Millàs Vallicrosa.

Estan impresos els primers fulls de l'Arqueologia Ibèrica, pel doctor Pere Bosch Gimpera.

Estan igualment molt endavant els volums d'història de "L'antiga poesia catalana", per Massó-Torrents.

Aquest any la Fundació Bèlica dona proves de gran activitat. Un segon volum de l'Antic Testament, que s'ha repartit; el tercer del Nou Testament, que quedarà imprès aquest mes; un altre almenys que s'imprimirà en la resta de l'any.

Finalment avui us portem el primer volum de mostra de "Monumenta Catalonica".

Per últim us anunciem com a cosa nova que Pompeu Fabra ha acabat el seu Diccionari de la Llengua Catalana, que publicarà López-Llausàs, i que ara s'ha posat a la preparació d'una gran gramàtica, la definitiva, i a del mestre, i la d'un Diccionari català-francès, que serà completat amb les correspondències a les principals llengües estrangeres; que Ferran Soldevila està treballant en una Història política i crítica de Catalunya; i que d'altres fundacions d'excel·lent transcendència seran aviat conegudes.

ELS ADHESIONS

Eduard Nicol dona compte de les dels col·laboradors que resideixen fora de Barcelona: Mossèn Gudiol, Millàs i Vallicrosa, de Madrid, L. González Lluber, de Bellas, Antoni Ramon Arrufat, Guillem Colom, Gabriel Alomar, Joan Ponç i Marqués, Ignasi Fages de Climent, Carles Fages de Climent, Salvador Galmés.

Les dels que són a fora o de viatge: Mossèn Lluís Carreres, Nicolau d'Olivier, Joaquim Xirau, Pere Bosch i Gimpera, Joan Chabàs i les dels senyors Rubió i Lluch, Valls i Taverner, P. Antoni Maria de Barcelona, P. Xavier d'Olot, Carreres Artau, Colominas, Serra Ràfols, Ramon d'Alós, Jordi Rubió, Francesc Martorell, Bertran i Pijon, Mossèn J. Llobera, Carles Magrinyà, Gumerind Alabart, Isidor Ribes Bassa, Francesc Mirabent i Duran i Santpere.

ELS COL·LABORADORS

Successivament invitat pel senyor Esterlich van parlant els col·laboradors a les diverses tasques de la Fundació. Mossèn Llorenç Ribet explicà alguns casos extraordinaris de procés, en els estudis de llatí del seu curs, per almenys no universitaris.

El senyor Carles Riba anuncià l'obertura per a després de les vacances, d'un tercer curs, continuació del segon que acaba de cloure's i passa a parlar del curs superior en el qual diu que s'ha treballat en l'"Antigona", de Sòfocles. L'eficàcia d'aquesta classe, ultrapassa el límit estricte de les hores en què es dona i s'estén a converses freqüents i a consultes mútues i crea un ambient agradable d'eficàcia col·laboració, un dels primers fruits de la qual ha estat el volum primer dels "Discursos", de Lysias, traduïts per Joan Crexells.

El doctor Joaquim Balcells explica que ha continuat donant el seu curs de crítica de textos llatins amb una assistència d'alumnes superior a la d'anys anteriors. Aduedeix després al fràs dels alumnes universitaris observat pel senyor Riba i l'explica tot relacionant-lo amb el treball universitari d'aquest curs. Algunes de les coses que diu són vivament assentides pels comenals.

El senyor Serra Hunter explica les dificultats diverses que s'oposen a què la incorporació cabdal de l'obra de Plató es faci amb la rapidesa que caldria. Anuncia tanmateix el llurament del material d'un IV volum.

El senyor Esterlich excusa l'assistència del senyor Bosch Gimpera, el qual havia de parlar-nos de l'estat dels seus treballs per a la publicació de l'Arqueologia Ibèrica.

El senyor Bassols explica els seus propòsits referents als estudis d'epigrafia general que pensa completar a l'estranger.

El senyor Esterlich excusa també l'assistència del senyor Millàs i Vallicrosa, professor a Madrid. Diu que ja té l'original del segon volum de la Biblioteca Hebreaica Catalana: "Llibre d'ensenyaments delectables", de Josep Ben Meir Ibn Sabara, jueu de Barcelona, traduït per J. González Lluber.

El senyor Massó-Torrents dona compte del contingut dels volums que té en curs de publicació sobre l'antiga literatura catalana i que constitueix el resum de tota una vida de treball.

Es llegia una carta del P. Miquel d'Espulgues en la qual dona un estat de les tasques bíbliques:

"Està en vies d'estampació el volum (tretze de la sèrie) integrat pels Actes dels Apòstols i Epístola de Sant Pau

als Romans. També és a punt d'imprimir un volum format per "Job", "Proverbis" i "Eclesiastes".

Hi ha, esperant torn a col·lectar o quasi omplerts de primera mà, diversos altres volums del Vell i Nou Testament. I en pla de preferència "Josué", "Jutges", "Rut", "Rut" (primer i segon) tots els quals llibres han d'integrar el volum tercer de la sèrie.

A base inicial de les obres clàssiques més indispensables s'ha anat bastint una biblioteca de tres cents volums, prop, al servei dels col·laboradors."

El doctor Carles Cardó afegeix nous detalls a la informació del P. Miquel d'Espulgues. Una versió de la Bíblia—diu—no és una cosa definitiva; d'un llibre tan gran, de tan considerable abast, cal fer-ne versions constantment renovades.

El senyor Esterlich aprofita l'avenç per a felicitar en nom de tots el doctor Cardó, per la seva considerable aportació personal a les dues Fundacions.

Joaquim Folch i Torres, com a director de "Monumenta Catalonica", dona compte dels volums que aniran sortint després del primer que ja està llistat, a càrrec de mossèn Gudiol, Puig i Cadafalch, el mateix Folch i Torres, Soler i March, etc.

El senyor Puig i Cadafalch manifestà la seva satisfacció de trobar-se en aquesta reunió i informà els reunits sobre els volums dels quals ell s'ha fet càrrec i que tractaran de l'arquitectura medieval catalana.

El senyor Soler i March manifestà també la seva satisfacció d'assistir per primera vegada a aquests àpats anuals i informà els reunits sobre l'abast de la seva col·laboració.

Pompeu Fabra anuncià que a més dels treballs ja indicats pel senyor Esterlich pensava esmerçar la seva activitat filològica en la preparació d'un Diccionari de la rima i d'un altre de castellà-català, que és prou un dels que resultaran més útils, sobretot per als literats i periodistes.

El senyor Ferran Soldevila, partint d'algunes consideracions sobre la Història catalana d'avui, explica el sentit i l'orientació de la Història crítica-política que està preparant: tindrà com a tendència la recerca de la veritat, ara que la veritat resulta sovint desoladora.

Antoni López Llausàs parlà com a editor i llibreter fent algunes remarques sobre les necessitats llibreres, el que el públic espera i la necessitat d'enllestir ràpidament totes aquestes tasques.

EL SENYOR CAMBO

Parlà finalment el senyor Francesc Cambó.

Confia en què després de la hivernada actual ens trobarem amb els mateixos elements que s'hauran conservat i amb nous elements que s'hi hauran afegit, per a conduir amb major eficàcia la nostra producció cultural.

Fa una apel·lació a tots perquè no deixin, com varen prometre, de cooperar a la Miscel·lània en homenatge a Joan Creixells. Tots l'admiràvem, tots ens planyem de la seva mort. El nostre poble s'avesa massa fàcilment a oblidar. Nosaltres hem de donar l'exemple en la gratitud i en l'homenatge.

Dóna detalls sobre les tasques que està efectuant a Grècia el senyor Gibert per encarregar de la Fundació Bernat Metge. Treballa sota les ordres del Director de l'Escola Alemana, el qual ha estat tan satisfet de l'actuació del senyor Gibert que li ha confiat unes excavacions.

Confia que a no trigar molts anys podrà pensar-se en la constitució d'una escola nostra a Atenes com la

que tenen els pobles més avançats, alguns dels quals, com Austràlia, fan veritables sacrificis per mantenir-les.

Explica finalment noves realitzacions de gran transcendència per a la nostra cultura i fa una crida als intel·lectuals perquè intensifiquin la seva cooperació essencial al manteniment del nostre esperit.

El senyor Esterlich clou l'acte adreçant-se al senyor Cambó i dient-li: Ja ens adretem en un d'aquests àpats que no veniu aquí per escoltar elogis. No cometrem la incorrecció d'elogiar-vos: fóra, en certa manera, elogiar la confiança que heu posat en tots nosaltres. Tampoc volem nosaltres que vos ens elogiï; el millor encoratjament per a nosaltres, és el vostre entusiasme i la vostra fe en els destins del nostre poble.

Em sembla—acaba—interpretar els sentiments de tots els que avui s'asseuen aquí, i de tots els que de fora segueixen la nostra obra, dient-vos novament: per la vostra generositat, per la vostra fe per tot el que heu fet, i per tot el que podeu fer i fareu, molts gràcies.

Pràctiques de gramàtica

Els qui, recorrent aquesta o aquella contrada, troben un mot usat amb una significació que no és la que se li dona en el llenguatge de la capital o en la llengua literària, són sovint inclinats a creure que és aquella la significació correcta del mot i no l'altra, la barcelonina; i, satisfets, corren a proposar-la i l'acullen joiosos pensant contribuir així a la depuració de la llengua. Però aquí els assegura que és a Barcelona i no en aquella contrada que el mot ha sofert el canvi semàntic que ha causat la divergència de significacions, sempre de dolçor? Però, aduix suposant que és a Barcelona que s'ha operat el canvi, si aquest canvi s'ha operat igualment en un gran nombre de parlars i és amb la nova significació que s'usa el mot en qüestió arreu menys en una determinada contrada, no perquè l'accepció que es doni al mot en aquesta contrada sigui la primitiva, això vol dir que és la millor i que ens cal rebutjar l'altra. Al contrari: fora del cas que es tracti d'una significació deguda a una influència estrangera o que impliqui evidentment una defectuositat del lèxic, una significació que és l'adoptada per la majoria dels individus parlants és sempre la més digna d'ésser acollida per la llengua escrita; i, si l'altra és incompatible amb ella, és l'altra que ha d'ésser-ne exclosa o, pel cap alt, donada com a dialectal amb la conseqüent nota explicativa.

En el català central blai és trigo, suge és hollin. Suposeu, ara, que un cercador d'innovacions troba que en la contrada blai vol dir ordi i suge vol dir el seu brut d'una roda de carro, i llavors es posa a usar aquestes mots en aquestes accepcions: el menys que li podem exigir és que advertint al lector que quan diu blai vol dir ordi i que quan diu suge vol dir la brutícia que es fa en una roda ensuada. I ara, el que seria intolerable és que pretengués que diguéssim blai en lloc d'ordi o que sostinguéssim que els barcelonins no sabem el que ens diem quan anomenem suge la substància negra i finament dividida que el fum diposita a les parets de les xemeneies!

P. FABRA

Informació catalana

* La Revista Cultural Castellonense.

Ha aparegut el número corresponent del Butlletí de la Societat Castellonense de Cultura, amb el següent sumari: Rata grossa, per Ricard Carreres; Com ja escriure el Tomba-tossals, per J. Pasqual i Tirodo; Excursió geològica al Desert de Las Palmas, per Vicent Sol i Baynat; La orden del Santo Redentor: Exposició Morrellana de Arte, per Manuel Millán i Boix; Folk-lore; Notes bibliogràfiques; Revista de Revistes; Fullot filològic.

Administrat aquesta revista a Catalunya l'Editorial Barcino (Porta Ferrissa, 17).

* El volum de poemes... de la poetessa Agnès Armengol, Brots de roure, portarà un pròleg d'Aureli Campmany.

* La Biblioteca Sabadellenca... té a punt de lliurar als seus subscriptors el volum XX de la seva interessant col·lecció. És una monografia titulada Sabadell, d'Agustí Rius i Borrell, amb un pròleg del doctor Xercadins.

* Hèlix... de Vilofranch del Penedès, ha publicat, interessadíssim, el seu número 4. Conté: Prisma d'exercici, per Carles M. Clavaria; Projecte d'orquestra, per Antoni A. Gual; 6 notes, per Guillermo Diaz-Plaia; Palácio de hielo i Pájaro de angustia, per Luis Buñuel; Els ulls del germà etern, de Stefan Zweig; trad. Maria Inés i C. M. G.; Poesia femenina universitària, per M. G. Notes.

Removem la nostra salutació als amics de Hèlix.

Cultura

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular, carrer del Carme, 30, tindrà lloc avui, diumenge, dia 9, a tres quarts de sis

de la tarda, una selecta sessió musical, a càrrec de les joves artistes senyoreta Enriqueta Mas (cantària), Pepeta Avellà (violonista), Maria del Carme Hernández (pianista), acompanyades al piano pel seu professor, Ezequiel Martín. Executaran un bonic programa d'obres estrangeres i nacionals i oferiran dues primeres audicions.

CURSETS I CONFERENCIES

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular se celebraran la setmana vinent les següents conferencies públiques:

Dilluns, a les nou del vespre.—Primera del curs de Biologia experimental, a càrrec del doctor Cosme Rofes.

Dimarts, a les deu.—Primera sobre Estatuària romana, a càrrec d'En Francesc Martorell.

Dimecres, a les deu.—Conferència d'En Ròmul S. Rocamora, advocat, sobre "La usura i els usurers a Barcelona".

Dijous, a dos quarts de vuit.—Començarà el curs de Introducció a l'estudi de la lingüística, que explicarà el senyor Nicolau d'Olivier.

Divendres, a les vuit.—Biologia experimental. Segona conferència, del doctor Cosme Rofes.

Divendres, a les deu.—Assemblea anual reglamentària de socis de l'Ateneu.

UNA INTERESSANT CONFERENCIA SOBRE HOLANDA

Va tenir lloc dijous, a l'Acadèmia Enciclopèdica "Espero", i organitzada per la dita entitat i per la Societat "Nova Sento", l'anunciada conferència del senyor Adalbert Smit, director de l'Institut Esperantista Holandès, de La Haia.

El conferenciànt fou presentat pel senyor Anglada, qui va manifestar que el senyor Smit està realitzant un viatge de propaganda i estudi per Bèlgica, França i Espanya. Ha donat, amb el major èxit, en els seus quatre viatges precedents, unes dues-centes conferencies en Esperanto a diverses ciutats de Bèlgica, França, Alemanya, Àustria, Hongria, Romania, Polònia, Txecoslovàquia, Anglaterra, Escòcia i Holanda. Va manifestar que el senyor Smit uneix a la seva condició de filòleg, posseïdor d'idiomes malais, pels seus viatges efectuats a Oceania, la del seu talent poètic, que li ha valgut la popularitat de que gaudeix entre els esperantistes afeccionats a les Belles Lletres.

El tema de la conferència va ésser "Holanda, paisatges, monuments, tipus i costums". Fou ressaltat l'aspecte singular d'Holanda en la seva lluita titànica amb la mar, per mitjà dels seus dics, i aportà especial atractiu a l'agradable peroració del conferenciànt la multitud de projeccions lluminoses, moltes d'elles en colors, l'explicació de les quals va ésser traduïda per als no esperantistes i mostrats llurs bellesses naturals i aspectes típics del país.

En acabar va declamar el senyor Smit magistralment algunes de les seves poesies en Esperanto, que van donar idea als concurrents no esperantistes de la sonoritat de l'idioma, i als que el posseïen, de l'aptitud del dit idioma auxiliar, no sols per a expressar els precisos matisos del pensament, tal com ho requereix la fixació de les idees d'ordre científic, sinó les més delicades de la poesia, tant de l'estil modern com del clàssic, afirmació que fou demostrada pel senyor Smit amb el recital d'una bella composició imitant les rítmiques estrofes de les odes de Píndar.

El conferenciànt va ésser cordialment aplaudit per la nombrosa concurrència que amb tanta atenció havia escoltat les seves paraules.

LES GESTIONS DE CONFERENCEIA CLUB

Diumenge és esperat a Barcelona el gran poeta i crític d'art alemany Theodor Daubler. Invitat per Conferència Club, parlarà un dels primers dies de la setmana entrant de "Els elements històrics, especialment espanyols, en l'art modern".

Theodor Daubler té, per apassionat un públic amb el descabellament d'aquest tema, l'autoritat d'un observador agut, però més encara la d'un protagonista entusiasta. Cubisme, futurisme i expressionisme han estat viscuts per ell, cadascun en el seu medi i en els seus inicis, en plena lluita. Però també sense ofusació. La generositat amb què Daubler ha estimat i valorat els mestres estrangers al cercle de la seva inquietud i de les seves recerques és exemplar.

I és que Theodor Daubler és un dels més destacats esperits panuropeus. Per dir-ho així, és panuropeu en l'espai i en el temps: Nord i Migdia es troben dintre d'ell, amb tota llur tradició, però no per a combatre's, sinó per a prestar-se mutuament llurs riqueses, sintetitzar-se i elevar-se. Tota l'obra de Theodor Daubler és amada d'un profund sentit religiós i còsmic, que s'expressa en vastes mitologies: sobretot la seva enorme epopeia "Aurora boreal". Citarem encara, de les seves nombroses obres, els reculls de crítica d'art "En la lluita per l'art modern" i "El nou punt de vista"; els fragments autobiogràfics "No volem aturar-nos"; els volums de poemes "El camí estelat", "Els fills dels estels", etc.

Theodor Daubler, president del P. E. N. Club alemany, té entre els escriptors de Barcelona bons amics que l'estimen en el que val com a poeta i com a home lliure, obert, insaciable de valors nobles i inquietes.

CURSETS I CONFERENCIES

L'Institut Médico-Farmacèutic va celebrar la seva anunciada sessió científica ordinària dilluns vinent, dia 10, a les deu de la nit, en el seu estatge social (carrer Santa Anna, 28, primer).

El doctor Pere Bosch Solà disertarà sobre: "El nou Röntgen Institut del Krankenhaus Sachsenhausen, de Frankfurt".

EL TEATRE

POLIORAMA.—"Sin horca ni cuchillo" drama en tres actes, d'Eduard Marquina

El títol, magnífic, és notament de drama heròic i cavalleresc. L'obra és, però, una fusió rara i difícil de drama romàntic i de drama realista. El lloc de l'acció és a l'ombra de la torre d'un secular castell. Però l'època és moderna. Els personatges tan aviat portaran els vestits actuals, com vestits d'època. Hi ha personatges que són tractats, pel poeta, d'una manera analítica, mostrant-nos els seus anhels i les seves humanes febleses. N'hi ha que ho són d'una manera purament lírica, poètica, com una encarnació de sentiments purs. La mateixa trama de l'obra és l'argument ben conegut de tants drames romàntics: el senyor que sobtadament se sent enamorat de la promesa d'un dels seus criats, i que tracta de seduir-la. L'autor, però, renova el tema de tal manera, que a estones fa pensar en les més arriscades aportacions de la moderna sensibilitat a l'escena.

Que com va tot això? Com manipula l'autor per fondre elements i tendències tan diversos? Marquina ha trobat un truc, no massa nou en essència, però ric en possibilitats per presentar accions paral·leles en el temps o en l'espai. El senyor del castell ha arribat de Madrid amb uns amics i uns amigues per a filmar unes escenes de l'època dels començaments. Això farà que, segons les conveniències de l'acció, els personatges vagin vestits d'aquella època o d'època actual. I és els vestits, diríeu, el que els fa l'ànima. Almenys al protagonista. Mentre porta el vestit d'or i de seda, és vehement, apassionat, és encarnació de la pobresa camorla que enamora. Sembla com si volgués ésser aleshores l'encarnació d'una època més heroica, més noble, més fidel als propis sentiments, i amb més alt i més decisió per realitzar-los. Quan el personatge, però, canvia de vestit, quan es posa els abillaments d'avui dia, es torna l'home feble, acomodatic i egoista d'avui: l'home que ho ambiciona tot i que tot ho deixa perdre per volubilitat i per feblesa.

Altres, l'autor esguarda amb una certa ironia els personatges arribats de la ciutat. Els fa complexes, d'intencions curvilínes. Diríeu que vol ésser amb ells psicòleg. Els personatges del camp són en canvi més primaris. Segueixen amb fidelitat els seus instints, els seus impulsos. L'autor hi és constantment poeta, i potser perquè realment l'autor és abans que tot poeta, esdevé en la pintura d'aquests més afortunats i més humils. El del campel·lor propi de la protagonista, és fet, sobretot, amb una gran vigília, amb una gran simplicitat i netedat. És un bocí magnífic de pintura espanyola. Altres figures secundàries són pintades també amb una semblant vigília i realisme.

La protagonista, però, és el menys real de tots. És ja un pur somni del poeta. Un bell i noble somni, però. És la figura més lírica de l'obra. La que diu els versos més bells — i a estones, no solament els més bells del drama, ans dels més bells que ha escrit Marquina —. La provocació al seu promès, sota la navalla del qual cau apassionada, dona no solament a l'obra una inesperada solució, ans enlaira, i fa de més gruix el seu contingut passional.

La fusió, doncs, del realisme i del romanticisme de l'obra és gairebé perfecta. És només que en molt comptades estones — sobretot del primer acte — que el vers no escau del tot bé als seus personatges. El vers és dels més dramàtics que ha escrit Marquina. Si potser, de vegades, arriba a ésser una mica massa prosaica, mai, en canvi, la seva fantasia ha estat tan sobria en el madrigal indit.

El títol de l'obra, les darreres frases finals, algunes escenes secundàries, fan pensar que Marquina, amb aquesta obra, com a finalitat amagada, ha volgut demostrar que, malgrat tots els canvis socials, l'imperi dels senyors sobre els servidors subsisteix encara. La servitud té formes diferents, però el seu esclavatge persisteix de la mateixa manera. El senyor del castell, senyor "sense força ni collit", pot donar encara la mort als seus servidors. No és clar, però, l'abast que el poeta vol donar a aquest pensament. Ni veiem si el planteja com a una veritat eterna, incommovible, o com una estat social que cal socavar i combatre.

Altres, aquest aspecte és secundari en la seva obra. Sense que puguem aplicar-li el pensament de Wilde, segons el qual l'artista no ha de tenir idees, el cert és que el seu teatre, en conjunt, és el més allunyat possible d'un teatre d'idees. Teatre de poeta que no vol altra cosa que emocionar i captivar amb els miratges de la seva fantasia.

En la interpretació s'hi destaca — i s'hi destaca gairebé massa — Lola

iffica, en la qual, el catedràtic doctor Joaquim Trias Pujol va descabellar una interessant comunicació sobre "Espandibilitat traumàtica". El doctor Trias fou molt felicitat per tots els assistents a l'acte. Intervingueren en la discussió de l'esmentat treball els doctors Trenchs, Codonyà, Ribó, Rius, Lluís Carrasco i Malaret Vilari.

El mateix Institut celebrarà sessió científica ordinària dilluns vinent, dia 10, a les deu de la nit, en el seu estatge social (carrer Santa Anna, 28, primer). El doctor Pere Bosch Solà disertarà sobre: "El nou Röntgen Institut del Krankenhaus Sachsenhausen, de Frankfurt".

Membres. Diu, sobretot, els versos amb una dicció molt pura, amb un sentiment ric en tornasols i matisos. Al seu costat hi fan també un bon paper, sobretot, la senyora Oriol, la senyora Sampedro. Sense ésser plànols, cal reconèixer que en la seva companyia hi és molt més fort i complet l'element femení.

DONATICS GUANES

EL TEATRE-ESCOLA

La funció organitzada pel Teatre-Escola (Consell de Cent, 26), a honor dels primers actors Jaume Tàrraga i Jaume Gibert, que havia de tenir l

ENTRE L'ESGLÉSIA I EL FEIX

Tractament de 750 milions de liras

Roma, 8.—El ministre de Finances ha presentat a Mussolini el nou tractat de 750 milions de liras, que ha de ser ratificat a Latran.—Fabra.

document de ratificació

Roma, 8.—L'acta, escrita sobre paper vermell, acompanyant el tractat signat per Mussolini i el cardenal Gasparri, diu el que segueix:

«El tractat amb quatre annexes: Primer.—Territori de l'Estat de la Santa Seu. Segon.—Immunitats i exempcions de l'impost de propietat. Tercer.—Immunitats i exempcions d'impostos. Quart.—Concordat».

Com sigui que han estat trobats aquests textos d'aquests instruments, es procedirà al canvi de signaments. En aquest moment, les altes es contractants afirmen de nou l'obligació d'observar íntegrament el tractat i el desitj de que el tractat sigui ratificat i no tot el que constitueix un reconeixement recíproc i irrevocable de la independència definitiva de la qüestió romana, sinó també el Concordat en els seus elevats fins que tendeixen a regular l'estatut de la religió i de l'Església a Itàlia.

En fe de la qual cosa, els que subscriuen han redactat la present acta, signant-hi els seus segells.

Per amb original doble en el Palau Pontifici del Vaticà el dia 7 de juny l'any 1929.—Fabra.

Un telegrama de Víctor Emmanuel

Roma, 8.—Els diaris comencen a satisfer el canvi de ratificacions de l'acord de Latran, que diuen que ha estat acompanyat amb gran joia pel papa.

El papa ensenyà ahir al president, senyor Mussolini, el telegrama que li ha adreçat pel rei, en el qual el monarca diu que eleva els seus precs a l'altíssim perquè l'acte d'ahir iniciï una nova era feliç entre l'Església i l'Estat.—Fabra.

L'ambaixador italià a la Santa Seu

Roma, 8.—El rei ha nomenat ambaixador prop de la Santa Seu el senyor Cesare Maria De Vecchi.—Fabra.

Incident a frontera búlgaro-ugoeslava

París, 8.—Els diaris donen compte d'haver-se produït un incident a la frontera serbo-búlgara.

Un habitant d'un poble situat prop de la indioada frontera havia a recollir el bastià a una prada de la seva propietat travessada per la línia fronterera i fou mort pels trets de metralladores fets contra ell des d'un lloc servil, quan es trobava a la part de la seva finca situada en territori iugoslau.—Fabra.

Desposa d'Aman Ullah ha infantat una nena

Bombai, 8.—L'ex-reina Sultana, de l'Afganistan, ha infantat una nena, a l'hospital europeu d'aquesta ciutat.

L'ex-rei Aman Ullah espera poder sortir amb la seva família de Bombai el dia 22 d'aquesta mes, per a dirigir-se a l'Índia, on té el propòsit d'establir-se com a agricultor.—Fabra.

ELS ARMAMENTS

Nou submarí francès

Saint-Nazaire, 8.—Avui s'ha procedit al llançament, que s'ha efectuat amb tota felicitat, del submarí "Fresnel", destinat a la Marina francesa.—Fabra.

ELS ESPORTS

Pilota basca

París, 8.—Al frontó de París s'ha celebrat amb un gran èxit la primera reunió de gala.

Els pilotes francesos Chiquito de Cambó, Hegny i Sebastián han derrotat en un partit a cistella a 60 punts els espanyols Urutia, Inisito i Velasco.

La Copa Dawis

Bournemouth, 8.—Eliminades per a la Copa Dawis, Anglaterra contra Africa del Sud: Gregory, anglès, venç a Raymond, sud-africà, per 6-4, 6-1, 6-2.

Austin, anglès, venç a Boblin, sud-africà, per 6-0, 6-1, 6-0.—Fabra.

ELS LABORISTES AL PODER

Els nous ministres, a Windsor

Londres, 8.—Aquest matí els ministres que integren el nou gabinet anaren a Windsor per a rebre els segells oficials del rei Jordi. Aquesta tarda es reuniran en Consell.—Fabra.

El nou ministre de Colònies

Londres, 8.—La constitució del nou Govern ha produït algunes sorpreses, entre elles el nomenament de mister Sidney Webb com a ministre de les Colònies.

Sembla que Mr. Webb no desitjava ésser reelegit diputat i que més aviat va perjudicar la seva reelecció.—Fabra.

El rei lliura els segells als nous ministres

Londres, 8.—El primer ministre mister Macdonald i els seus companys de Govern han estat aquest matí al castell de Windsor. El rei ha rebut a la sala d'audiències del castell tots els ministres col·lectivament i després separatament. Els ministres han prestat jurament i el rei els ha lliurat els segells dels ministeris.—Fabra.

Londres, 8.—Poc després de les onze del matí els nous ministres han marxat a Windsor, essent aplaudits amb entusiasme pel públic que s'havia congregat per tal de presenciar la sortida.

Els ministres prengueren seient en diverses carrosses de cerimònia, que els han conduït al castell.

El senyor Macdonald i els seus col·legues han estat rebuts pel secretari particular del rei, el qual els han conduït a la d'audiències, on el sobirà ha presidit el Consell privat, davant del qual han prestat jurament els nous consellers.

El rei ha rebut després individualment els ministres i els ha lliurat els segells oficials.

Després d'aquesta cerimònia els membres del Gabinet han tornat a Londres en tren especial.

El senyor Macdonald ha declarat que estava encisat, igual que els seus col·legues de Govern, de veure que el rei tenia tan bon aspecte i que havia pogut suportar sense fatiga la cerimònia.—Fabra.

Un esdeveniment històric

Londres, 8.—La visita dels ministres al castell de Windsor representa a opinió dels treballistes un esdeveniment històric, no solament per ésser la primera vegada que un Gabinet treballista ha estat rebut a Windsor, sinó perquè la senyora Bonfield és la primera dona que forma part com a ministre d'un Gabinet.

En tornar a Londres els nous consellers s'han celebrat al domicili oficial del primer ministre un petit canvi d'impressions.—Fabra.

El Parlament es reunirà el dia 25

Londres, 8.—El senyor Macdonald espera poder anar a descansar durant una setmana a Escòcia.

El nou Parlament es reunirà el vinent dia 25 per tal de procedir a l'elecció de president de la Cambra i rebre jurament als nous ministres, però el discurs de la Corona no serà llegit fins al dia 2 del vinent juliol.—Fabra.

El debat del discurs de la Corona

Londres, 8.—En el debat que s'entaularà sobre la resposta al discurs de la Corona, els liberals presentaran una esmena demanant la reforma del sistema electoral.

Hom creu que el Govern treballista no trobarà gaires dificultats per a l'aprovació de la resposta a l'esmentat discurs.

Pel que fa a la salvaguarda de la indústria, es creu que el nou Govern derogarà les mesures administratives que permetien sol·licitar l'aplicació de la dita salvaguarda, però que no modificarà els drets aranzelaris que són vàlids, per cinc anys.

Pel que fa als drets Mackenzie sobre els automòbils, les pel·lícules, etc., no figuraran en els propers pressupostos.—Fabra.

LES RELACIONS BRITANICO-NORDAMERICANES

Dawes s'embarca cap a Londres

Londres, 8.—El nou ambaixador dels Estats Units a Londres, general Dawes, va embarcar ahir a Nova York cap d'Anglaterra, en el transatlàntic "Olympic".

Abans va celebrar una extensa conferència amb el president Hoover i el secretari d'Estat senyor Stimson.

Hom creu que el general Dawes tindrà una entrevista a la seva arribada amb Mac Donald i que el resultat d'aquesta entrevista serà un avenç en la convocatòria de la projectada Conferència del Desarmament naval. Més endavant s'ocuparan de l'afar de reparacions i de la llei de Duna projectada pels Estats Units.—Fabra.

AMERICA LLATINA

MORT D'UN JURISTA ARGENTÍ

Buenos Aires, 8.—Ha mort el jurista internacional, senyor Joan León.—Fabra.

ESTRANGER

LA CONDEMNNA DE BARATAUD

Desordres a Limoges

Limoges, 8.—A conseqüència del veredict condemnat a treballs forçats a perpetuïtat l'assassí Barataud, un nombre grup de persones es reuniren davant l'edifici de la presó, per fer crits contra el criminal i intentar enderrocar les portes per a entrar dins l'edifici.

La gendarmeria d'a cavall hagué d'acudir al lloc del fet carregant contra la multitud. Aquesta va resistir llançant pedres i ampolles contra la força pública, la qual hagué d'ésser reforçada.

Finalment la gendarmeria va aconseguir dominar a la multitud i arrestà algunes persones.

El resultat de la col·lisió ha estat 30 ferits, dels quals la meitat són gendarmes.—Fabra.

50 agents contusionats i 40 detencions

París, 8.—Segons una informació del diari "Paris-Midi", les manifestacions davant la presó de Limoges que va promoure el públic descontent per la sentència del jurat contra l'assassí Barataud, van durar fins a les dues de la matinada.

Els agents, que en els primers moments van adoptar una actitud passiva per no irritar encara més la multitud, es velen obligats més tard a plantar cara a les amenaces d'aquells. Amb tot, més de 50 agents han resultat amb contusions i les detencions passen de 40.—Fabra.

Un centenar de manifestants ferits

Limoges, 8.—A conseqüència de les manifestacions d'aquesta nit, han resultat ferits un centenar de manifestants i una cinquantena de policies.—Fabra.

Altres incidents

Limoges, 8.—La tarda ha transcorregut tranquil·lament.

Malgrat això s'ha produït un petit incident en practicar-se una detenció, havent rebut la guàrdia republicana alguns cops de pedra.

El batlle ha publicat un bandol en el qual fa una crida a la tranquil·litat.—Fabra.

ELS TERRORISTES

Atemptat contra un ferrocarril

Belgrad, 8.—Una bomba posada a la via, prop de l'estació de Vransuka, ha explotat quan passava un tren de passatgers, però sortint-se'n no ha causat víctimes.—Fabra.

Una bomba a Utena

Kovno, 8.—Un individu, que hom creu que està afiliat a la banda de Pierkaiia, ha llançat una bomba a Utena contra un veí de la localitat, conegut per ésser adversari del terrorisme.

Aquest individu ha resultat greument ferit.—Fabra.

EL PARLAMENT GREC

El nou Govern es presenta a la Cambra

Atenes, 8.—El nou ministeri Venizelos s'ha presentat a la Cambra que li ha fet una gran recepció. Els diputats, drets, aplaudiren el govern.

El senyor Venizelos corresponent a aquest acolliment, digué que es mostraria digne de la confiança que se li manifestava.

Els diputats que pertanyen al partit popular no assistiren a la sessió com a protesta per la participació en el nou govern, de Gonates, cap de la revolució de 1922.—Fabra.

El partit popular no participarà a les sessions

Atenes, 8.—El partit popular ha decidit d'abstenir-se definitivament de prendre part a les sessions de la Cambra i del Senat.—Fabra.

LA QÜESTIO RELIGIOSA DE MEXIC

Les negociacions

Méxic, 8.—El president de la República senyor Portes Gil, per primera vegada ha confirmat al corresponent de l'Agència Reuter la notícia ja publicada per la premsa, segons la qual, l'objecte de la visita de Monsenyor Ruiz Flores, arquebisbe de Morelia, era discutir amb ell, el problema de l'Església catòlica de Méxic.

Es creu que demà a la nit arribarà Monsenyor Ruiz, acompanyat del bisbe senyor Diaz.

Les negociacions probablement començaran dilluns.—Fabra.

Els accidents als carrers de Londres

Londres, 8.—El nombre d'accidents registrats als carrers de Londres durant els quatre primers mesos de 1929, és de 251 morts i 9.205 ferits de més o menys gravetat.

Aquesta estadística és la més baixa des de 1921.—Fabra.

Dawes ha embarcat cap a Anglaterra. Sembla que porta instruccions d'Hoover per tractar amb els laboristes de la projectada conferència per al desarmament naval

L'ambaixador alemany a Washington ha adreçat una violenta carta al seu col·lega britànic amb motiu de les seves campanyes abstencionistes

El rei Jordi ha lliurat els segells dels ministeris als membres del gabinet laborista, els quals l'han visitat a Windsor

El nou gabinet de Venizelos s'ha presentat a la Cambra. El partit popular ha decidit d'abstenir-se de participar a les sessions del Parlament

Portes Gil ha confirmat que el Govern i l'arquebisbe de Morelia negociaran la solució del problema religiós de Méxic

Ha dimisit el ministre suec de Finances, però el rei, de moment no ha acceptat la dimissió

Ha estat designat l'ambaixador italià a la Santa Seu. El ministre de Finances ha lliurat al cardenal Gasparri 750 milions de liras, en compliment de l'acord de Latran

A conseqüència del veredict que condemna a Barataud, s'han produït greus desordres a Limoges. Hi ha 50 agents contusionats, un centenar de paisans ferits i més de 40 detinguts

EL GOVERN SUEC

Ha dimisit el ministre de Finances

Estocolm, 8.—El ministre de Finances, doctor Wohlin, ha presentat la dimissió del seu càrrec, per considerar que la seva presència en el Govern podia crear dificultats al país.—Fabra.

La dimissió no ha estat acceptada

Estocolm, 8.—La dimissió del ministre de Finances no ha estat acceptada pel rei, encara.

Efectivament, el monarca ha pregat el doctor Wohlin que resti davant el seu departament fins que se solucioni definitivament la crisi plantejada per la seva dimissió.—Fabra.

SOCIETAT DE NACIONS

LA CONFERENCIA DEL TREBALL

Ginebra, 8.—Les Comissions de la Conferència Internacional (l'examen de les qüestions fixades a l'ordre del dia.

Una de les qüestions que ha estat estudiada amb més cura és la que es refereix a la forma en què han d'ésser realitzats els treballs forçats en examinar-ne el punt relatiu a la durada, fou refusada la hipòtesi de les vuit hores.—Fabra.

FRANÇA

LA FEDERACIO REPUBLICANA

Rouen, 8.—Demà inaugurarà els seus treballs en aquesta ciutat el Congrés de la Federació Republicana.

Les seves deliberacions podran decidir sobre la sort dels ratificacions dels deutes.—Fabra.

EL PARTIT SOCIALISTA

Nancy, 8.—Demà començarà els seus treballs el Congrés Nacional del partit socialista.—Fabra.

ALEMANYA

UN CANOT TOPA AMB UN PONT

Ulm, 8.—Una canoa automòbil que anava cap a Danubi va topar contra un pont, ofegant-se quatre persones.—Fabra.

Ulm, 8.—Un canot automòbil que anava cap a Danubi va topar contra un pont, ofegant-se quatre persones.—Fabra.

GRAN BRETANYA

LA SALUT DEL REI JORDI

Londres, 8.—Al castell de Windsor s'ha donat notícia oficial de l'estat de salut del Rei. El sobirà ha passat bona nit.—Fabra.

EL PLA YOUNG

Satisfacció als EE. UU.

Washington, 8.—Els alts funcionaris oficials han expressat la viva satisfacció que ha produït a Nord-Amèrica, la signatura de l'acord dels perits a París. Preguntats sobre certes modalitats de l'acord i sobre les conseqüències seves, han adoptat gran reserva fins a conèixer oficialment l'opinió del govern nord-americà.—Fabra.

Comentaris francesos

París, 8.—El "Petit Parisien", comentant el pla Young que ha vingut a resoldre l'afar dels deutes, diu que aquest no satisfà per complet a cap de totes elles exigeix seriosos sacrificis; però té l'avantatge de què en determinats aspectes compleix els desigs de tothom, tant de deutors com d'acreedores.

El periòdic "L'Oeuvre", diu que el pla Young pot ésser la solució definitiva dels problemes financers deixats per la guerra, a condició que cadascú el consideri de bona fe i sempre en el ben entès que la relació que estableix entre deutes i reparacions sigui considerada per tots com indissoluble.—Fabra.

Comentaris anglesos

Londres, 8.—El "Daily Telegraph" fa ressaltar que el pla Young té el positiu avantatge per a Anglaterra de limitar a deu anys les reparacions en espècies que venia efectuant Alemanya en virtut del pla Dawes.

També el "Financial Times" diu que d'acord al pla Young acordat, els països creditors, estan assegurats de poder ressarcir-se de llurs crèdits.—Fabra.

Les bases de l'acord

París, 8.—L'informe dels tècnics signat ahir com a final de la Conferència que ha vingut celebrant-se en aquestes darreres setmanes, fixa l'import total que Alemanya haurà de pagar en concepte de reparacions, en el termini de 59 anys, a començar des del primer de setembre de 1929 fins al 31 de març de 1968.

Els primers trenta-set anys seran de tipus igual i Alemanya haurà de pagar 1.988.800 milions de marcs or.

Alemanya, a més, aportarà les sumes necessàries per a l'emprèstit d'1.000.000.000 de marcs belgues que foren emesos durant l'ocupació.

En els darrers vint-i-dos anys, Alemanya assegurarà el pagament dels deutes per anualitats als seus antics creditors.

El Reich ho pagarà dels seus beneficis en l'exploitació dels ferrocarrils i de les xifres que cada any vagin en pressupost.

Es crearà un Banc Internacional de pagaments, al qual Alemanya se subscrirà per 100 milions de dòlars, o sigui, la quarta part del capital necessari, i en el qual Banc tindran intervenció els set governadors dels Bancs d'Estat de cada un dels països interessats.—Fabra.

Un missatge de Poincaré

París, 8.—El president del Consell, senyor Poincaré, ha adreçat al senyor Owen Young un missatge de gratitud per a ell i els col·legues pels esforços que han realitzat per al terme feliç dels treballs encomanats al Comitè de perits.—Fabra.

Als perits nordamericans s'entornen

Cherbourg, 8.—Els perits americans, acompanyats del seu seguí, han embarcat aquesta tarda en l'"Aquitania" per a tornar al seu país.—Fabra.

LA LLEI SECA

La discòrdia al Cos diplomàtic de Washington

Londres, 8.—Comuniquen de Washington que en el Cos diplomàtic estranger d'aquella capital regna profunda agitació a conseqüència de la carta que ha adreçat al seu col·lega l'ambaixador d'Anglaterra, el d'Alemanya, censurant-li en termes molt vius, la renúncia als drets que li concedeix la seva condició de diplomàtic per a rebre begudes alcohòliques, com també la publicitat que va donar l'ambaixador anglès a la seva decisió.

La carta que està redactada en termes quelcom forts no expressa clarament que sigui el punt de vista merament particular de l'ambaixador alemany.—Fabra.

El comte de Polignac ha estat alliberat

Nova York, 8.—El comte de Polignac, que, amb dinou persones més, fou detingut dijous passat, acurà d'ésser un dels principals caps d'un Sindicat internacional de begudes alcohòliques, ha sortit cap a França avui.

El comte ha estat posat en llibertat, mitjançant fiança de cinc mil lliures esterlines.—Fabra.

LA DONA, LA MODA I LA LLEI

Lletres de Mme. de Sévigné

A la senyora de Grignan

A París, dimarts, 20 de gener de 1672

Heu-vos ací les Màximes del senyor de la Rochefoucauld, revisades, corregides i augmentades: us les envio de part seva. N'hi ha de divines, i per vergonya meua, n'hi ha que no les entenc de res: Déu sap com les entencu-vós! Hi ha una disputa entre l'arquebisbe de París (1) i l'arquebisbe de Reims; és per una cerimònia. París vol que Reims demani permís per a oficiar; Reims jura que no ho farà pas: és diu que aquesta dos homes mai no s'entenen, si no són a trenta llegües l'un de l'altre; així, doncs, no s'entendran mai.

Aquesta cerimònia és la canonització d'un Borgia jesuïta: tota la música de l'Òpera hi sona de valent; hi ha llums fins al carrer de Sant Antoni: la gent s'hi mata. El vell Merinville (2) ha mort sense poder-hi anar.

No us enganyeu pas, filla meua sobre l'opinió que tingué de les meves lletres? L'altre dia, un plaig, veient la meua lletra infinita, em preguntà si pensava que algú podia llegir tot allò; jo tremolava, sense desig, però, de corregir-me; i, atenent-me al que vós me'n dieu, no us estalviaré cap bagatel·la, gran o petita, que us pugui divertir; per mi, és la meua vida i el meu únic plaer el tracte que tinc amb vós. Estic amb ànsia pel vostre petit; passa fred, acampa, va a Colònia amb un temps que no s'ha mai; esperava veure'l aquest hivern, heu-vos ací.

En fi, el fet és que la senyoreta d'Althamer és el consol de la meua vellesa; voldria que vésseu com m'estimo, com em tracta, com em besa; no és pas bella, però és molt amable; té un so de veu que encisa; és blanca, és neta; vaja, l'estimo. Em sembla que esteu boja pel vostre fill; n'estic molt contenta.

Demà hi ha un ball a casa "Madame"; he vist a casa "Mademoiselle" l'agitació de les pedreries; això m'ha recordat les nostres tribulacions passades, i tant de bo que encara hi fossim! ¿Puc ésser desgraciada tant-vos a la vida? Tota la meua vida és plena de penediments: senyor Nicale, tingueu pietat de mi, i feu-me posar bona cara a les ordres de la Providència. Adéu-siau, filla estimada, no gosaré dir-vos que us adoro, però no puc concebre que hi hagi un grau d'afecte més enllà de la meua: vós m'endoleu i m'augmenteu els meus enllos per les anelles i dolces assegurances de la vostra.

LA DONA, LA MODA I LA LLEI

CONSPIRACIO PER A LA REBEL·LIO

El jutjat especial que instrueix el sumari pel suposat delict de conspiració per a la rebel·lió, ha citat a Manuel Masarell, Joan Peiró i Joan Josep López Sánchez, el parador dels quals s'ignora, per tal de prendre la declaració.

UN ESTUDIANT A LA PRESO

El Noticiari Universal d'ahir diu: "El Matí de cuenta de la detenció i ingress a la Presó Celular del estudiant don Francisco Escrich González, president de la Federación de Estudiantes Catalano-Baleares."

ALLIBERAMENT

Ha estat decretat l'alliberament provisional de l'estudiant senyor Joan Sales Valldes, que es trobava a disposició de l'autoritat militar, acusat del suposat delict de col·locació de petards i explosius quan els darrers incidents de la Universitat de Barcelona.

500 PESSETES DE MULTA A "EL DILUVIO" I 500 A "LAS NOTICIAS"

El governador ha imposat una multa de 500 pessetes a "El Diluvio" i una altra de la mateixa quantia a "Las Noticias", per la publicació d'un telegrama de Sant Sebastià referent a les declaracions que va fer a un redactor de "La Voz" el ministre de Negocis Estrangers d'Alemanya, senyor Stresemann, sense portar-lo a la censura.

PROCESSAMENTS EN RE-LACIO AMB EL SUPOSAT COMLOT DEL 13 DE SETEMBRE DE 1928

La Vanguardia d'ahir diu: "El jutgado especial que instrueix el sumari com a motiu del complot del 13 de setembre últim, ha decidit auto de processament i prisó contra els advocats don Eladio Gardó y don Antonio Jiménez.

Se les ha señalado la suma de cinco mil pesetas de fianza para gozar de los beneficios de la libertad provisional.

LES SUPPOSES DECLARACIONS DE STRESEMANN A SANT SEBASTIA

Nota oficial del Govern

Madrid, 8. — Després de les quatre de la tarda han facilitat la següent nota oficial:

"La Voz" de anoche, y sin duda por lamentable inadvertencia de la censura, ha podido publicarse una declaración atribuida al señor Stresemann en San Sebastián, en la cual el ministro alemán de Asuntos Exteriores aparece envolviendo o involucrando en el problema de las minorías pendientes de deliberación en el Consejo de la Sociedad de Naciones reunido en Madrid, la de las provincias españolas de Cataluña y Vascongadas.

Estas tan equívocas del talento y discreción del señor Stresemann que nos atrevemos a afirmar que no ha podido manifestar el problema del régimen aplicable a las minorías afectadas a nuevas soberanías, como consecuencia de los tratados que pusieron fin a la gran guerra, con el caso de España, donde, en absoluto, no existe tal problema, por ser firme, arraigada e incommovible la unidad nacional desde hace cuatro siglos, aunque el régimen de ella haya sido la fusión de pueblos, reinos o naciones que en su día fueron más o menos transitoriamente independientes.

Más probable es que el reportero o informador de "La Voz" haya hecho entender al señor Stresemann este malentendido del problema de las minorías, que no que lo haya enunciado espontáneamente.

Pero sea cualquiera el caso, el intento de mezclar a España en este asunto acusa suprema ignorancia, y si la idea parte de un español, imprudencia poco patriótica.

Cuando la bandera de los Gobiernos permita en España, no a título de respeto a los principios de libertad, sino por clarificación y falta de vigilancia y defensa del supremo interés de la unidad nacional, toda clase de filibusterías, alguna vez se incurra en la perversidad de intentar quebrantarla, pero a esta, como a otras muchas cosas, no menos tristes y vergonzosas, se había puesto remedio con el nuevo régimen, hasta que, en el momento mismo oportuno, se le ocurre a un correspondiente hacer decir, y a un periódico proclamar cosa tan destinada en que estamos seguros que el señor Stresemann, modelo de inteligencia y discreción, no ha entendido un solo minuto fuera pertinente con el problema de las minorías que el Consejo de la Sociedad de Naciones está considerando en su reunión de Madrid que tanto nos honra y tanto satisface a los buenos españoles, a los que sorprenderá dolorosamente que sea un complotista y un periódico nacional los que provocan esta incidente, que exige inmediata intervención y esclarecimiento del Gobierno, obligado a la defensa del supremo interés nacional contra ataques tendenciosos e inconscientes que de seguro no han entrado en el propósito de la muy respetable personalidad a la que se ha pretendido atribuir su origen.

Documentos oficiales

Madrid, 8. — Per conducte oficial s'ha facilitat la següent nota:

Primer. Stresemann no ha concedit entrevista a cap periodista durant la seva estada a Sant Sebastià.

Segon. Cap personatge del següent ha fet declaracions.

Tercer. En conversa mantinguda pels periodistes amb l'alcaldessa de la ciutat de Sant Sebastià, no s'ha dit que no tenia cap relació amb Alemanya, sinó que també a ella.

Quart. El nom d'España no s'ha esmentat en cap moment de la seva estada.

Manifestacions del cap del gabinet de premsa de Stresemann

Sant Sebastià, 8. — Stresemann, la seva senyora i següent han marxat cap a Madrid.

Un grup de nens alemanys ha lliurat flors a la senyora d'Stresemann.

El cap de gabinet de premsa, que abans havia estat ministre de Negocios alemany, parlant amb els periodistes ha dit que el senyor Stresemann no ha rebut a cap periodista ni ha fet declaracions polítiques.

Parlant del problema de les minories es diu que afectava a totes les nacions, però no s'alludí a Espanya, quan es tractava de països afectats pels esdeveniments de la gran guerra.

Una nota de l'ambaixada alemanya

Al marge de la reunió de la Societat de Nacions, però al Palau del Senat, on aquella celebra les seves sessions, foren objectes dels obligats comentaris els suposats i desmentits manifestacions atribuïdes al ministre de Negocios estrangers alemany, Stresemann, durant la seva estada a Sant Sebastià.

Mentre deliberaven els delegats, als passadissos no hi havia atenció per a altres assumptes que per al de les declaracions atribuïdes al doctor Stresemann i a la nota amb què el Govern espanyol indica clarament que el representant alemany no ha pogut fer-les.

Els comentaris han estat molts i els periodistes alemanys negaven unanimitat la veracitat de tals declaracions.

A les dotze del matí l'ambaixador d'Alemanya a Madrid ha visitat el secretari general d'Assumptes exteriors, senyor Emilio Palacio, per a lliurar-li una nota on es diu:

EL CONSELL DE LA SOCIETAT DE NACIONS A MADRID

Referència oficial de la sessió del matí d'ahir

Madrid, 8. — A les onze del matí s'ha reunit novament al Senat el Consell de la Societat de Nacions, en Comitè de minories.

La reunió ha acabat a tres quarts de dues.

Després s'ha facilitat la següent referència oficial:

"El Consell reunit en Comitè, sota la presidència del senyor Scialoja, ha continuat aquest matí l'examen del problema relatiu a la protecció de les minories.

Primerament ha pres nota del resum de les conclusions de la Memòria que li havia estat sotmesa pel senyor Adatci, com a base de discussió.

El representant del Canadà, senyor Dandurand, ha declarat que no pot acceptar sense reserves les conclusions presentades, perquè, al seu judici, les tals conclusions deixen subsistir algunes il·l·lucions, especialment en el que es refereix a les possibilitats d'informació dels Comitès de minories.

El senyor Von Schubert (Alemanya) ha recordat que del que ha rebut no pot acceptar com a base la Memòria del senyor Adatci.

Ha fet notar que les conclusions presentades aquest matí al Consell, es refereixen al procediment, però que un acord sobre aquestes qüestions no constitueix la seva opinió, un resultat satisfactori de la discussió entaulada el mes de març darrer.

Al seu judici, seria necessari aclarir o fixar les qüestions de principis.

El senyor Titulescu, en nom del seu Govern i d'algunes Estats que tenen obligacions en matèria de minories, ha declarat que està disposat a acceptar la proposta del senyor Adatci i especialment la modificació que ha d'introduir-se en el procediment actualment seguit, llevat d'algunes observacions que ha enumerat, i a condició que aquestes proposicions formin un tot indivisible en la Memòria.

Ha suggerit, finalment, que tant les proposicions com la Memòria siguin sotmeses al Consell, així com als Estats que han acceptat les obligacions generatòries.

El senyor Procope, Briand, Von Schubert i Titulescu han canviat impressions sobre el sentit i l'abast de les observacions o reserves presentades en el curs de la sessió d'ahir i d'aviu, per diferents membres del Consell.

El senyor Briand, ha fet observar, especialment, que el Consell pugui prendre nota de les reserves fetes, tant sobre l'aspecte històric com sobre les condicions jurídiques de la memòria, pels senyors Von Schubert, Dandurand i Procope, així com també de les observacions que acabava de presentar el senyor Titulescu, relatives a les proposicions per a modificació del procediment, actualment en vigor, i afegí, també, que en què es refereix a les proposicions angleses i a les presentades pel senyor Adatci, cal comptar amb la unanimitat, puix que sense aquesta unanimitat, l'efort fet per a perfeccionar aquesta qüestió de procediment, resultaria inútil en absolut.

El ponent senyor Adatci ha llegit el resum de les conclusions de les minories del Comitè de les Tres.

Les discussions es referien a les condicions de receptivitat de les peticions; a la revisió eventual de la concessió en què es refereix a la receptivitat; a les comunicacions dels peticionaris quant a la receptivitat i no receptivitat; a les comunicacions del Govern interessat; a les comunicacions de les peticions als membres del Consell; a les comunicacions als membres de la Societat i a la publicació de les peticions i de les eventuals observacions del Govern interessat i a les disposicions del Comitè de les Tres; a la freqüència de les reunions de les Tres; a les comunicacions referents a la sort següent per les peticions davant el Comitè de les Tres; a la publicitat referent al resultat de l'examen d'una qüestió per un Comitè de Tres; a les publicacions anuals regulars, referent a l'activitat de la Societat de Nacions, en tot què es relaciona amb la protecció a les minories, així com de l'aplicació eventual dels Comitès de minories i sobre els informes que puguin proporcionar als peticionaris, referent al curs d'obediència a les seves peticions.

El president, senyor Scialoja, evidencià, finalment, que en virtut del canvi d'opinions que s'acaba de produir, l'acord havia estat obtingut, i

pràcticament, que el nostre corresponent donostiarra interpretà malament algunes paraules d'aquest senyor, que no es referí ni a Catalunya ni a Basconia. Es tracta, doncs, d'una confusió, deploràble, comessa de bona fe, naturalment, del nostre corresponent a Sant Sebastià, la conducta periodística del qual des de fa molts anys és garantia de la seva imparcialitat i patriotisme.

Acaba "La Voz" fent protestes de patriotisme.

que era possible, per tant, una solució de conjunt.

El senyor Von Schubert observa que desitja reservar-se la possibilitat de discutir una vegada més els punts de principi que ell havia plantejat en les seves declaracions d'ahir.

Després d'un canvi d'impressions en el qual prengueren part el president i els senyors Von Schubert, Briand, Adatci i Titulescu, es decidí que el Consell es reunís, encara, dimarts, a les onze del matí, amb el fi de determinar la forma com seria presentada al Consell la qüestió, per adoptar una resolució que pogués ésser acompanyada eventualment de reserves o declaracions.

El ponent senyor Adatci fou encarregat de preparar, en col·laboració amb el senyor Quifones de León, els elements de la resolució que ha de presentar-se al Consell.

Manifestacions del delegat japonès

Madrid, 8. — El delegat del Japó ha dit, en ordre als treballs privats del Consell de la Societat de Nacions:

— Jo no puc anticipar si el Consell acceptarà o no les conclusions de la meua ponència, però estic segur que en cas negatiu els meus companys reconixeran la bona voluntat, la fe i l'entusiasme que he posat en el meu treball, perquè sens dubte en el si del Consell es reconeixerà així no perdo el meu optimisme.

No sé si hi haurà reunió, dimenge. Cas de no anar a Sevilla—digue—serà perquè em reclamen els meus assumptes de l'ambaixada a París, un xic endarrerits, perquè m'he absentat algunes vegades en aquests darrers temps.

En ordre al desarmament no crec de moment que s'entaulin negociacions concretes entre els Gobiernos. La mateixa importància de l'assumppte, aconsella anar poc a poc.

Un corresponent de Buenos Aires ha dit al diplomàtic:

— Jo deploro aquesta actitud, perquè no vull que el meu fill, recent nascut a Ginebra, d'ací a vint anys vagi al servei militar.

El diplomàtic ha respost:

— Probablement farà el servei militar i no seria impossible que marxés a la guerra. La guerra desarmada és una limitació, però no un obstacle per a la mateixa guerra entre els pobles.

La sessió pública del dimarts

Madrid, 8. — Per a la sessió pública que dimarts, a les onze del matí, celebrará el Consell de la Societat de Nacions, està la preparada la Mesa de Ginebra, al saló de sessions del Senat, en la forma ja coneguda.

En començar la sessió ocuparà la presidència l'actual president del Consell, senyor Scialoja, delegat d'Itàlia, qui la cedirà, després, al seu successor, baró d'Adatci. A l'esquerra d'aquest s'hi assessorà el secretari general de la Societat de Nacions, Sir Eric Drummond, i després, de dreta a esquerra, representants dels diferents països, per ordre alfabètic de Nacions. Darrera de cada delegat prendrà seient el seu primer acatari.

Stresemann arriba a Madrid

Madrid, 8. — L'arribada del doctor Stresemann a Madrid ha revestit gran solemnitat, i nombroses representacions han acompanyat a l'estació del Nord, i a les andanes hi havia l'ambaixador amb tot el personal de l'ambaixada; Von Schubert, al cap de la legació alemanya del Consell de la Societat de Nacions; professors dels col·legis alemanys, presidents dels clubs esportius i infinitat de persones, amb llurs respectives esposes.

Amb l'element oficial, oren a l'estació el general Primo de Rivera, acompanyat del secretari de Relacions Exteriors, senyor Emilio Palacio; el senyor Quifones de León i el seu ajudant senyor Rapayo.

A dos quarts de nou en punt ha entrat a l'estació el sud-expres, i ha descendit del breack d'Obres Públiques, primerament el senyor Stresemann i després la seva esposa, creuant-se amb el general Primo de Rivera les salutacions i frases de cortesia, dient el senyor Stresemann que per a ell significava una veritable satisfacció haver vingut a Espanya.

A la seva esposa li ha estat lliurat un ram de flors.

Després de les presentacions de rigor, ha començat a posar-se en marxa la comitiva; anava davant el general Primo de Rivera, que donava el braç a l'esposa del doctor Stresemann, viatjant-lo els alemanys al seu pas.

Els fotògrafs han impressionat diverses plaques.

El general Primo de Rivera ha presentat al senyor Stresemann al duque de Zaragoza, que havia conduït el tren des de la frontera, essent feliçitat.

En el moment de prendre l'automòbil còrt, el doctor Stresemann amb la seva esposa, el públic congregat als voltants de l'estació i la collita alemanya, han tornat a viatjar-lo.

El secretari d'Estat feixista

Demà arribarà a Madrid, en automòbil, el secretari d'Estat d'Itàlia, senyor Grandi, per a incorporar-se a la delegació del seu país.

Les taules de valors de 1927

Madrid, 8. — Al ministeri de "Economia" s'ha reunit la Secció de valorització per a estudiar i aprovar les taules de valors oficials corresponents a l'any 1927.

El Museu municipal de Madrid

Madrid, 8. — Dimarts, a les dotze del migdia,indrà lloc la inauguració del Museu Municipal.

L'AERODROM DE LLEIDA

Adjudicació al senyor Josep Civil

Madrid, 8. — Per real ordre de la Presidència s'atorga, conforme a les condicions que en la real ordre s'assenyalen, al senyor Josep Civil i Jover, veí de Lleida, amb caràcter precari i gratuït, autorització per a establir un aerodrom de caràcter particular en terrenys de la seva propietat, situada a dos quilòmetres i mig de Lleida, al lloc anomenat "Pla dels Mangrassers".

El general Primo de Rivera ha abandonat l'estació acompanyat del senyor Quifones de León i del seu ajudant.

Comentaris dels nostres corresponents madrilenys

Madrid, 8. — Del Consell de la Societat de Nacions poth dir-se que el treball realitzat ahir pels senyors Adatci i Quifones de León ha consistit a reduir en espai l'extens informe. S'ha establert un quadre sinòptic, posant davant per davant l'antic procediment i el que preconiza el Comitè de les Tres, amb l'objecte de què es pugui apreciar al primer cop de vista la diferència, o millor dit, els progressos que es realitzaran en el cas d'aprovar-se la ponència.

Finalment, es fan destacar clarament les conclusions de la ponència que resolien, al seu judici, l'assumppte. Pa aclariments sobre el que ha versat la discussió d'aquest matí. No ha variat tampoc sensiblement el resultat de les deliberacions d'ahir. Sembla que el senyor Briand considera necessària la representació efectiva del seu Govern anglès per a abordar a fons un problema de tanta transcendència per a la pau d'Europa, i en tant que no existeixi aquesta representació no veu inconvenient en què es discuteixi l'informe en la seva redacció i passin dies i més dies, què què suposa un ajornament obligat.

Per la seva banda, el representant de Romania, senyor Titulescu, que com és sabut, no parla tan sols en nom del seu país, sinó de la Petita Entesa, insisteix en la conveniència de l'ajornament de la qüestió.

Polònia insisteix en la seva opinió de què el rapport pot ésser aprovat ara, amb petites esmenes.

Schubert ha destacat la desil·lusió del Govern alemany en conèixer, la ponència. El problema de les minories només pot ésser solucionat creant un organisme permanent que entengui immediatament en el plantejament en cada cas, donant a aquesta la major publicitat i tenint les minories interessades perfectament conegudes del procediment seguit, tant per al país posat en judici com pels informadors prop de la Societat de Nacions. Tal és concretament el punt de vista alemany, del qual cal suposar que no s'apartarà gens, signant les que siguin les decisions del comitè i del Consell, i aquesta actitud d'Alemanya és clar que no arriba a preocupar perquè la disconformitat en els acords equival a la inestabilitat d'aquests i deixa la porta oberta a un nou i immediat plantejament de la qüestió. Sens dubte es realitzaran noves converses per tal d'aconseguir aquesta aquiescència d'Alemanya. No es aventurarà suposar que la reunió anunciada per al dimarts ha estat convocada amb l'objecte de donar lloc a què arribi el doctor Stresemann i celebrar demà i dimarts converses particulars per tractar de reduir l'oposició alemanya.

Apat a casa el senyor Quifones de León

El senyor Quifones de León ha ofert a casa seva un apat espanyol a diversos dels seus col·legues estrangers en el Consell de la Societat de Nacions. El menú, completament espanyol, ha estat servit per "Nuevo Club".

Quifones de León treballa

El senyor Quifones de León ha arribat a les cinc de la tarda al palau del Senat i s'ha tancat a la presidència amb alguns secretaris per a treballar en les conclusions sobre l'anomenat informe del Comitè de les Tres.

Ha acabat el seu treball a les 8 de la nit.

Excursió a Toledo

L'excursió que el Govern projecta a honor dels delegats estrangers, a Toledo, se celebrará el dia 12.

L'excursió la faran en el breack d'Obres Públiques, sortint de Toledo amb el temps necessari per a assistir a Madrid a la recepció de l'Ajuntament.

El secretari d'Estat feixista

Demà arribarà a Madrid, en automòbil, el secretari d'Estat d'Itàlia, senyor Grandi, per a incorporar-se a la delegació del seu país.

Les taules de valors de 1927

Madrid, 8. — Al ministeri de "Economia" s'ha reunit la Secció de valorització per a estudiar i aprovar les taules de valors oficials corresponents a l'any 1927.

El Museu municipal de Madrid

Madrid, 8. — Dimarts, a les dotze del migdia,indrà lloc la inauguració del Museu Municipal.

LES COLLECCIONS DEL SENYOR CAMBO

Elogis de "La Nación"

"La Nación" publica avui el següent solt:

"La Prensa recoge y difunde la noticia de valiosas adquisiciones artísticas hechas en el extranjero por el señor Cambó, al que atribuye el propósito de legarlas a los Museos de Barcelona."

Es digna de imitació y elogio esta conducta del hombre que, merced a su talento financiero y a su buena fortuna, ha podido reunir un considerable caudal, y a falta de obligados herederos, piensa, con elevación de miras, en su ulterior destino, en beneficio de la culta ciudad que le vio nacer.

Así la hermosa capital mediterránea, de la que siempre, y más en estos días de su admirable Exposición, nos sentimos orgullosos los españoles, enriquecerá sus Museos, ya dignos de admiración de propios y extraños, que tanto placen y tan bien se ajustan al temperamento artístico de los barceloneses. Con ello se acrece al mismo tiempo el valiosísimo Tesoro nacional del Arte Pictórico y se fomenta la atracción del turismo hacia la gran urbe española, que en estos instantes de resurgimiento patrio ha tenido ocasión de demostrar una vez más su pujanza y su cultura.

En comprobación—porque ya lo hemos demostrado muchas veces—de que no nos duelen prendas y de que estamos siempre deseosos de elogiar los aciertos y las iniciativas de quienes contribuyen al progreso de España, incluso de los que en alguna circunstancia parecen nuestros adversarios, a "La Nación" le complacemos comentar, en los términos encomiásticos que a su juicio merece, el noble rasgo del señor Cambó."

EL FOMENT DEL TURISME

Per vèncer les dificultats ferroviàries

Una altra Real Ordre, també de la Presidència, disposa que, vistes les propostes elevades pel Patronat Nacional del Turisme i Companyia dels Ferrocarrils, i agències de viatge, amb objecte de constituir la Comissió que ha d'estudiar els mitjans d'afavorir la major concurrència de turistes al nostre país.

Shan aprovat les propostes indicades per les dites entitats i ha quedat constituïda la Comissió per al Patronat Nacional del Turisme pels senyors Joaquim Santos Suárez i Emilio Rodríguez Tarduchi; per la Compañía dels Ferrocarrils del Nord, el senyor Faustí Pérez Villamil; per la del Migdia, N'Enric de Latte, sots-director de la mateixa; per la dels Ferrocarrils Andalusos, N'Antoni Ramírez; per la del Ferrocarril de l'Oest d'Espanya, En Lluís de Cepeda, i per la Federació Espanyola d'Agències de viatge, En Josep Lluís Massans.

Aquesta comissió efectuarà amb tota urgència els seus treballs i actuarà de president i secretari en representació del Patronat del Turisme, En Joaquim Sánchez Suárez i N'Emili Rodríguez Tarduchi, elevat a la presidència en el terme de quinze dies la proposta corresponent.

LES CAMPANYES DIFAMATORIES

Les diferències entre "A B C" i "La Nación"

Madrid, 8. — Parlant de les campanyes de difamació diu "A B C":

"Nuestro querido colega "La Nación", al recoger nuestro artículo comentando la nota oficiosa del micrófono último, discrepa de nosotros en un punto esencial.

Las campañas de injuria y calumnia clandestinas, dice, se hacen lo mismo con censura que sin censura, siempre que haya sujetos capaces de emprenderlas; porque unas cosas son las campañas de prensa dando la cara asumiendo todas las responsabilidades, arrojando todos los peligros, y otras las que se realizan cobardemente—ocultándose en el anonimato o poniendo tierra por delante para sustraerse a la ley por la que nos regimos y urtiando el cuerpo a la legítima defensa de las víctimas de la difamación: no sienten el rubor de la felonía.

La más somera experiencia política nos advierte que otros gobiernos españoles, rodeados de tantos y aun mayores enemigos, que el actual, no vieron un florecimiento tan vasto e insidioso de carácter clandestino a una tal insistencia en inventar recursos para atacar a man salva al poder público. En todos los tiempos y en todos los países la clandestinidad periodística, las hojas procedentes del extranjero, el libelo, el acróstico, han florecido en tanta mayor profusión cuanto la censura ha sido más severa.

La censura y más aun, es cierto, la censura extranjera es la que en todo tiempo ha traído la clandestinidad, y en cambio, se ha visto siempre suprimida como innecesaria, ridícula y falta de asiento bajo el criterio de la máxima libertad y máxima responsabilidad, defendido tantas veces por nosotros, el único que hace posible en toda su eficacia esas hermosas campañas a cara descubierta a que alude tan oportunamente el querido colega."

La Junta d'Urbanització i Aquejament pagant 200.000 pessetes

Madrid, 8. — S'ha dictat, per la Presidència del Consell, una real ordre, en la part dispositiva de la qual es disposa que s'autoritzi la Junta Mixta d'Urbanització i Aquejament de Barcelona perquè del seu fons destini 200.000 pessetes a les obres de millora del Govern civil i de Barcelona.

Imposició de condecoracions

Madrid, 8. — El Diari Oficial del Ministeri de l'Exèrcit publica avui R. O. següent:

"El rey (q. D. g.) se ha dignado señalar el día 14 del actual, a las once y media de la mañana, para el acto de la imposición, en esta Corte, de las insignias de la Cruz de San Fernando, medalla militar y medallas a los generales, jefes, oficiales y clases de tropa del Ejército que tienen concedidas estas condecoraciones, a quienes no se les haya impuesto con las formalidades reglamentarias."

La ceremonia de la imposición ajustada a las disposiciones vigentes y formalidades que señalan los respectivos reglamentos, tendrá lugar el paseo de coches del Retiro, valiéndose a continuación el desfile de las tropas que concurrán a ella y vestirán, traje de kaki de gala, igual los militares e invitados al Ejército que la presencien.

El capitán general de la primera región dará las órdenes necesarias para el cumplimiento de lo dispuesto, y ordenará que en igual forma se actúe en los actos análogos que se levante en el día pasado una tribuna para la real familia, otra para los delegados extranjeros que se encuentran en Madrid en ocasión de las reuniones del Consejo de la Sociedad de Naciones, y otra para los representantes diplomáticos extranjeros acreditados en esta Corte.

Señalará también, sitio preliminar para que se sitúen en él la asamblea de la orden de San Fernando, capitán general del ejército, generales, jefes, oficiales y clases de tropa, caballeros de la misma y condecorados con la medalla militar, los que serán expresamente invitados al acto.

Igualmente se acordará las medidas que se crean necesarias para que se sitúen en ellos las personas invitadas por las referidas autoridades, para presenciar la ceremonia."

LA VIDA OFICIAL

Madrid, 8. — En l'express d'Astúria ha arribat aquest matí a Madrid el ministre de Marina, donatada del seu viatge a l'Havana, i davant de la missió espanyola que assistirà a la presa de possessió del president Machado.

El senyor García de los Reyes ha rebut per l'almirall Núñez, que durant la seva absència estava encarregat de la cartera de Marina, d'altres cps del departament.

El ministre va encisar de la rotunda que se li ha tributat i distincions de què ha estat objecte la comissió espanyola.

Des de l'estació anà al Ministeri de l'Exèrcit, on celebrà una conferència amb el president del Consell, al qual ha donat compte del seu viatge.

El president del Consell ha dirigit un telegrama al president de la República de Cuba donant-li compte de l'arribada del ministre de Marina i dels aviadors Jiménez i Iglesias. També li ha expressat la seva gratitud per les atencions que ha tingut amb ells.

Aquesta tarda despatxarà amb el secretari d'Assumptes exteriors el president del Consell, i després anirà a l'estació del Nord a rebre el senyor Stresemann.

El President ha rebut el general Salas, el tinent coronel Iglesias i el governador de Jaén.

La reina Victòria ha estat aquest matí al Pardo, on ha visitat el príncep d'Astúries, i a la seva tornada al palau ha presidit la Junta de l'Asil i Robor de Santa Victòria.

Hi han assistit les infantes Beatrú, Cristina, Isabel, Maria Lluïsa i el bisbe de Madrid.

S'ha nomenat les infantes Beatrú i Cristina, respectivament, patrones de la parròquia de Santa Maria i de la secció de nens.

El ministre d'Hisenda ha rebut el ministre de Taxcoslovàquia.

El ministre del Treball ha rebut una comissió de representants de les companyies navieres estrangeres autoritzades per efectuar viatges d'emigració.

Els comissionaris li han presentat de la forma com es facilitaria el servei de repatriació d'emigrants.

Una comissió de la Confederació Agrària del Nord d'Espanya ha visitat el ministre de Foment per demanar l'establiment de trens ramaders; que es mantinguin actuals de les llantes dels carros agrícoles; que s'incrementi la població forestal; que desapareguin les exclusives de transport; l'efectiu el dragat del riu Padana; i que es reconstrueixi la carretera de Noguera a Múria.

El ministre ha dit que estudia aquestes peticions. També l'han visitat representants del Ferrocarril Santander-Mediterrània.

Demà, a les dotze, rebrà el general Primo de Rivera el ministre d'Exercit i el subsecretari d'Exercit d'Itàlia, senyor Grandi.

A la tarda anirà anar als "toros" acompanyat del senyor Briand.

El president del Consell ha rebut un telegrama de condol a l'ambaixador d'Itàlia, que es troba a Torí, que ha tingut la desgràcia de perdre la seva mare.

En el mateix sentit li ha telegramat l'alt personal de la Secretaria de Relacions exteriors.

El president de l'Assemblea ha rebut el secretari del Comitè Internacional d'estudis del feixisme, senyor Bries.

També ha conferenciat amb el president de la Comissió de Crèdit. Aquesta Comissió ha sol·licitat dades del ministeri d'Hisenda per a redactar aviat el dictamen sobre la concessió de beques a estudiants pobres.

El senyor Yanguas ha manifestat que, ultra el projecte de reforma agrària, en els propers dies de l'Assemblea, que seran vuit, es projecta la concessió de beques a estudiants pobres.

Hi ha nombroses interpellacions, entre elles una del senyor Ayats referent al Comitè regulador de la producció.

Aquesta nit el President rebrà el senyor Quilones de León i després el ministre de Foment.

Amb el primer es traslladarà des del Ministeri a l'ambaixada d'Anglaterra, on soparà amb els delegats estrangers.

Dilluns presentaran lurs cartes acreditatives els nous ministres de Turquia i de Síam.

LA TORNADA DE JIMENEZ I IGLESIAS

La sortida de Cádiz

saigera el pare i la germana de Giménez. Han evolucionat sobre la població, i tot seguit han anat a la platja de la Victòria, on hi havia el "Jesús del Gran Poder", que s'ha elevat majestuosament entre les aclamacions del públic. L'han acompanyat les autoritats. També ha sortit el "Numanci", tripulat per Franco i Gallarza.

A Sevilla, a l'Aero Club, el president de Madrid ha dit que havia lliurat a Cádiz als aviadors Jimenez i Iglesias el premi de cent mil pessetes instituit pel Club. S'han pronunciat discursos, entre ells el comandant Accedó.

Iglesias els ha agraït i ha dit que estimaven molt Sevilla i el "Jesús del Gran Poder" per la seva protecció divina, que els auxilià en moments difícils. Ha dit que donaran a Jesús del Gran Poder la copa d'or que els feren present a Guatemala convertida en calze perquè s'usés en acció de gràcies. El cardenal ho ha agraït. També ha brindat per l'èxit del raid que pensen fer els aviadors francesos.

Els aviadors a Sevilla
Sevilla, 8. — La població ha aplegut endomassada. Molts balcons estaven guarnits amb flors i amb la imatge del Jesús del Gran Poder. Alguns carrers també estaven molt guarnits.

El dia s'ha aixecat esplèndid, i des de primeres hores del matí el públic s'ha llançat al carrer. Semblava un dia de festa.

A les nou del matí avions de la base de Tablada han volat sobre la població i han llançat proclamacions i volant a anar a Tablada a rebre els capitans Giménez i Iglesias, que tornaven del seu raid per les Repúbliques americanes.

Després de les deu del matí a la carretera de Tablada hi havia un rengle interminable d'automòbils. Nombrosos públic també ha vingut en altres carruatges i els voltants de l'aeròdrom presentaven un magnífic aspecte.

A dos quarts d'onze s'han elevat diverses esquadres d'avions, que han volat sobre la població. Els avions pertanyen a les bases del Marroc, Granada, Cuatro Vientos i Sevilla. Han estat volant sobre la població i després han desaparegut per anar a l'encontre del "Jesús del Gran Poder".

A les onze i cinc minuts del matí s'ha albirat a l'horitzó el "Jesús del Gran Poder". El moment ha estat de molta emoció. El públic ha esclatat en aclamacions i ha volat els mocadors.

A l'aeròdrom de Tablada hi havia totes les autoritats civils, militars i eclesiàstiques, el comandant Franco i moltes altres personalitats.

En voler sobre Sevilla, el "Jesús del Gran Poder" s'ha destacat del grup d'esquadres i ha estat evolucionant sobre la població a escassa alçada entre els aplaudiments de la gent. Els aviadors se'ls veia que agitant mocadors.

A un quart de dotze del matí el "Jesús del Gran Poder" ha pres terra. En aquest moment han estat llançades al vol les campanes de la Giralda i les han tocat les sirenes dels vaixells i les fàbriques. També els automòbils tocaven les botines. L'acte ha resultat brillantíssim.

En saltar a terra, els aviadors han estat saludats pel cap d'Aeronàutica. L'alcalde els ha donat la benveïda en nom de la població. Tot seguit després de les salutacions de rigor i de prendre un refresc al palauet de Tablada, han anat en automòbil a l'església de Sant Llorenç. El seu pas ha estat triomfal. Des de Tablada fins a l'església de Sant Llorenç el públic en pous feines deixava caminar els automòbils i voltava els aviadors. Aquests contestaven des de l'automòbil, posats de peu, a les manifestacions d'afecte del poble sevillà.

L'església de Sant Llorenç, on es venera la imatge del "Jesús del Gran Poder", han estat pregant davant del Crist, i després s'ha cantat un Te Deum en acció de gràcies.

ha facilitat una nota dient que la cursa de Tablada de demà s'avançarà una hora amb objecte que el públic que vulgui pugui marxar a rebre els aviadors Jimenez i Iglesias.

Kindelan està malalt
El cap superior d'Aeronàutica, coronel Kindelan, que es proposava sortir aquest matí en avió cap a Tablada amb objecte de rebre els capitans Jimenez i Iglesias, no ha pogut fer-ho per sofrir una afecció a la boca.

Premis atorgats als aviadors
Sevilla. — Parlat el president de l'Aero Club d'Espanya, senyor comte de San Luis, amb els periodistes, ha manifestat que, ultra el premi de cent mil pessetes que l'Aero Club concedeix als capitans Jimenez i Iglesias, se'ls concedirà també el premi de deu mil pessetes instituit pel comandant Franco després del seu vol en el "Plus Ultra".

Un acte militar
Amb motiu de l'arribada a Madrid dels aviadors, i coincidint llur estada amb la dels membres de la Societat de Nacions, és possible que se celebri un acte militar per a la probable concessió de medalles als capitans Jimenez i Iglesias.

Exposició de Rebull a la Galeria de "La Gaceta Literaria"
Madrid, 8. — A la galeria d'art de "La Gaceta Literaria" ha estat inaugurada l'exposició de dibuixos de l'escriptor Rebull.

Assistien a l'acte, entre altres, els senyors Américo Castro, Vegues, Salinas, Fernández Almagro, Estelrich, Jiménez Caballero i Díaz-Canedo. Joan Chabás pronuncià uns paraules, en la inauguració, les quals extractem:

Aquesta galeria — digué — és una cosa insòlita a Madrid, però abunda a París i a Barcelona. Per això els dibuixos d'En Rebull estaran aquí com a casa seva.

Digué que no pronunciava frases per fórmula de cortesia, sinó que es referia a l'aproximació cultural, que "La Gaceta Literaria" intensifica amb fervor.

Féu que aquest fervor representi en el llibre i el lleng, la vida, i als problemes que la vida ens crea a uns i altres.

Parlà després dels dibuixos d'En Rebull i destacà el seu element tradicional, coexistent amb la seva gran modernitat.

Digué que l'art català en la majoria dels casos arriba a un realisme ideal, gràcies a una disciplina que produeix la recreació artística o la creació pura de la realitat.

Després de parlar extensament dels dibuixos d'En Rebull acabà dient que els artistes catalans senten la sinceritat com un imperatiu moral, perquè tots ells aben que la millor manera de construir i dignificar un poble és elevar la dignitat i la llibertat tot el més possible i el nivell cultural d'aquest poble.

DISPOSICIONS DIVERSES
ADQUISICIO D'HIDROAVIONS
Madrid. — La Gaceta publica un decret autoritzant el ministre de Marina per a l'adquisició de sis hidroavions "Foune Wall" per a atencions de l'aeronàutica naval, en un límit màxim d'1.980.000 pessetes.

CREDITS PER ALS FUNERALS DE DONYA CRISTINA
Madrid. — Per decret que publica avui "La Gaceta" s'han concedit pel ministeri d'Hisenda diversos crèdits extraordinaris: un d'1.300.000 pessetes al ministeri de Governació; un altre de 12.000 a la presidència d'Assumptes Exteriors, i un altre de 200.000 pessetes, que, segons diu el text de la concessió, servirà per a cobrir les despeses originades per la celebració dels funerals en sufragi de l'ànima de donya Maria Cristina en les representacions diplomàtiques i consolars a l'estranger, i a l'església de Nostre Senyor dels Àngels d'aquesta cort.

500 'CORTES' vestit senyor a 22 ptes venen al públic ELS FABRICANTS 5. TRAFALGAR. 5

Ptes.
Mil "cortes" crespó . . . a 9'80
Crep-setí extra . . . a 8'90
Rics "cortes" duquessa . . . 7'90
Formosos estams . . . a 2'80
Abric charmelon . . . a 10'50

Preciosos vestits a 20 cèntims
3 metres etamin . . per 3'50
3 " percala . . . 3
3 " otoman . . . 3'90
3 " telxít . . . 2
Peces de cotó a 3'50

5. TRAFALGAR. 5
Els vestits de 20 cèntims es venen als possessors d'un val que es lliurarà als compradors.

Tercer aniversari de la mort de N'Antoni Gaudí, arquitecte de la Sagrada Família
Per complir-se demà el tercer aniversari de la mort del senyor Antoni Gaudí, arquitecte del Temple expiatori de la Sagrada Família, totes les misses que se celebraran a la cripta del dit Temple (6, 7, 7'30, 8, 8'30 i 9) s'aplicaran per l'etern descans de la seva ànima.

També en el mateix dia i amb el mateix fi, a les deu, se celebrarà una missa a la capella de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, en la qual es donarà compliment a una de les bases de la fundació del "Llit Gaudí" a l'Hospital de la Santa Creu.

Fundació del "Llit Gaudí" a l'Hospital de la Santa Creu
El 19 d'abril propassat, a la sala de juntes de l'Hospital de la Santa Creu, les Juntes del Temple Expiatori de la Sagrada Família i del dit Hospital signaren l'acta de la fundació del "Llit Gaudí", que recordi perpetuament com fou acollit en aquest, sense contèxte, el genial arquitecte atropellat al carrer per un tramvia, mort en aquest Hospital el dia 10 de juny de 1926.

Consten a l'acta totes les clausules adequades a tals fundacions, així com els valors amb què ha estat dotat, i l'obligació de la Junta del Hospital de posar al llit núm. 19 del pavelló de traumàtics, que va ocupar la Gaudí en ingressar a l'Hospital, una inscripció en la qual es doni el nom de "Llit Gaudí", així com també la de celebrar el dia del seu aniversari una missa en sufragi del malaurat arquitecte.

Ambdues Juntes fan constar en l'acta llur cristianisme a tots els donants que han contribuït a la subscripció en memòria de Gaudí, obra per la Junta del Temple de la Sagrada Família pocs dies després de la mort del meravellos arquitecte, de la qual ha estat possible aportar el capital fundacional per al "Llit Gaudí".

En fer aprofitar aquesta notícia, totes dues Juntes reiteren públicament llur gratitud i demanen a Déu pagui als donants llur cristiana caritat.

La Música
L'Orchestra des Concerts Lamoureux, de París, a l'Exposició
Abans d'ahir aquesta prestigiosa agrupació donà el primer dels tres concerts que té anunciats a la sala del Palau Nacional de l'Exposició.

Es tracta d'una de les entitats simfoniques que poden ostentar avui a la capital francesa la més ben merecuda fama i un magnífic historial. Fa prop de cinquanta anys que fou fundada pel violinista i director que li donà el seu nom, i durant tot aquest temps ha actuat amb èxit continuament renovat i ha descabellat una activitat exemplar i eficaçíssima, acció artística i cultural ensembla, que ha fet sentir prou la seva beneficiosa influència.

Hom recordava oportunament, en les notes que il·lustraven el programa del concert d'ahir, la part important que correspon a l'Orchestra Lamoureux en la campanya de divulgació de la música de Wagner i de la moderna escola russa a França. Molts dels compositors francesos coneguts avui i honorats en els primers rengles, li deuen també la revelació de llurs noms i de llurs obres al públic.

Era d'esperar, com, en efecte, succeí, que la presentació de l'Orchestra

Lamoureux — que havia ja actuat aquí fa molts anys — desvetllés una viva expectació entre els nostres músics i amateurs. Acudí, doncs, a escoltar-la un públic força nombros, més del que podíem haver calculat, si ens ateníem a les impressions que ens ve donant aquesta temporada, coincidents totes a fer remarcar la deserció de la gent de les sales d'espectacles.

Al cap de l'Orchestra esmentada ha vingut el mestre Albert Wolff, que fa un any la dirigeix amb l'èxit més complet. Aquest mestre és un músic d'extraordinàries qualitats, i un director excel·lent. La seva batuta, mahnosament expressiva, és d'una rara precisió i sap imposar al conjunt d'executants la més perfecta disciplina. Interpret seriós i veritable artista, el mestre Wolff sap donar també a les seves versions l'expressió més intensa i justa dins el caràcter, acuradament estudiat, que escau a cada composició. Així ho demostrà abans d'ahir, ben eloquentment, amb les interpretacions que ens féu escoltar de l'Obertura del "Roi d'Ys", de Lalo; de la "Simfonia Fantàstica", de Berlioz; els bellíssims "octurns", de Debussy; la "Dansa del foc", de Falla; i la "Tragèdia de Salomé", de F. Schmitt, programa que si no mantingué sempre l'interès de l'auditori en el mateix pla, quant a la qualitat de les obres que hi figuraven, serví, almenys, admirablement perquè el director d'orquestra ens pogués fer admirar totes les seves qualitats. Hem de remarcar especialment l'execució de la partitura esmentada de Debussy, que fou d'un incomparable refinament.

Creiem que les dimensions i condicions de la gran sala on tingué lloc aquest concert, no permetrien d'apreciar del tot les excel·lències de la tasca que descabellà la magnífica orchestra francesa. Amb tot, podem dir que les impressions deixades per aquesta primera sessió foren immortals.

El públic oclonà continuament el mestre Wolff i els seus notabilíssims ajudadors, que esperem podran veure el mateix ratificat en les sessions que ens oferiran avui i demà. L'èxit de la presentació.

B. S.

NOTES OFICIOSES
EXTRAORDINARI CONCERT AL RECINTE DE L'HOSPITAL DE SANT PAU

Es indiscutible que ha cridat poderosament l'atenció el fet d'efectuar-se un concert al recinte de l'Hospital de Sant Pau, ja que aquesta circumstància permetrà a totes les persones que assisteixin a aquest festival de poder visitar el benèfic establiment, un dels més importants i magnífics d'Europa.

L'Agrupació Choral "La Flor Revinguda", amb el seu mestre Narcís Pla, la Banda Martinenca, fundada pel seu mestre i director Rafel Losada, l'Escola Choral Martinenca, de la qual el mestre Manuel Roser n'ha fet un dígit orfeó, la intel·ligent professora de piano senyoreta Antònia Urdeix, el virtuós concertista de violí Eduard Toldrà, l'excel·lent tiple i fiederista senyoreta Paquita Marlet i el famós tenor solista de l'Orfeó Català i de l'Orchestra Pau Casals, German Brunig, són els elements que dignament i desinteressadament col·laboraran en aquest festival, que promet ésser una veritable solemnitat.

Les entitats de Sant Martí que patrocinen aquest acte, destinaran tot el producte als hospitals de Santa Creu i Sant Pau.

REPARTIMENT DE PREMIS
Avui, diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda, l'Institut Mozart portarà a cap, com de costum, el repartiment de premis dels curs 1927-28, a l'estatge de la Sala Mozart, carrer de la Canuda, 31. Se celebrarà també un concert per les seves deixebles, en el qual prendrà part l'orquestra de l'Institut, sota la direcció de la seva fundadora senyoreta Enriqueta Surroca.

Josep Caraben és mort

Ahir, a quarts de sis de la tarda, després d'una curta malaltia que el delicat estat de salut no va poder resistir, va morir el senyor Josep Caraben, ex-regidor i ex-diputat de la Mancomunitat de Catalunya. Immediatament, la dolorosa notícia va escampar-se per tot Barcelona, causant a tot arreu el natural sentiment, do-

Darrera hora
DE BARCELONA
LICEU
"Boris Godunov"

Amb la reposició d'aquesta bella obra de Mussorgski, rebuda sempre amb goig pel nostre públic, debutà anit passada la companyia russa que ha d'actuar aquests dies al Liceu.

La major part dels artistes que prengueren part en la representació eren els mateixos que hem aplaudit en les darreres temporades i que tantes simpaties han sabut guanyar aquí. La senyora Sadoven, que va fer una excel·lent interpretació de la part de "Marina", justa i sempre plena d'interès, com totes les tasques que aquí ens ha ofert aquesta talentosa artista; la senyora Davidov, admirable en el seu doble paper d'"Hostalera" i de "Teodor"; les senyores Milhot ("Xenia") i Antonovitch ("La dida"), ben encertades en l'expressió; el senyor Possemkowski, que féu un "princeps Kuiski" exquisidament matissat; els senyors Ritsh ("Dimitri"), Zaporozetz ("Pimeus"), Kaidanov ("Warlam"), Glebov, Lavretski i Giralt, tots ben correctes en llur participació.

En la part de protagonista ens fou presentat el senyor Baklanof, artista que no coneixíem aquí. La seva interpretació del difícil paper fou en alguns moments força reeixida, però, en general, ens semblà excessivament personal i ens sorprengué amb detalls originals, l'oportunitat i efloia dels quals no sempre trobarem indisutible.

El director, mestre Michel Steiman, actuava també per primera vegada en el nostre teatre. Artista ben dotat, es féu remarcar sobretot per l'entusiasme i veritable devoció que posà en la seva tasca. Mostrà també un perfecte domini de la partitura, que li permeté concertar el conjunt amb llòable cura.

Els chors, la part dels quals en molt important, mereixeren aquesta vetllada tots els elogis.

Com és ja de consuetud, fou repetit el duo "Marina" i "Dimitri". És l'única concessió que Mussorgski féu al públic en el seu "Boris", i el públic, és clar, ho agraí.

ARRIBADA DE DIPLOMATS
En l'express de França varen arribar ahir:

El vice-cònsol italià a Ginebra senyor M. Jormentine; el director del secretariat de la Societat de Nacions de Noruega, M. Colban, i senyora; el periodista italià M. Antonetti Paridali; el membre de la Societat de Nacions baró Jorcano Hernan, i 25 membres de la senyora.

nades les moltes simpaties que a final havia sabut conquistar.

El senyor Caraben fou en vida un actiu industrial. Havia estat propietari del tan popular "Cafè Espanyol" del Paral·lel, fins fa pocs anys.

A més de l'esmentada activitat, també havia comandat empreses de caràcter manufacturador.

Affiliat als estols de la Lliga Regionalista, fou un dels més fermes puntals de l'organització regionalista al districte cinquè, i va arribar a adquirir un rellevant prestigi en la popular barriada.

Vencedor en les eleccions municipals de l'any 1917, va exercir el càrrec de regidor fins a l'any 1922, ocupant la tinença d'alcalde del districte VII. La seva tasca municipal an especialitzada en les qüestions de beneficència i formà part de juntes en algunes de les quals continuà, com a veí, després d'haver cessat com a regidor. L'Asil del Parc i l'obra de les colònies escolars degueren molt en llurs temps d'esplendor a la col·laboració del senyor Caraben.

L'any 1923 fou elegit diputat de la Mancomunitat pel districte III ciutadà, actuant, naturalment, ben pocs temps.

UN BARBER QUE BADA
Ahir va presentar-se un individu mulat a una barberia del carrer de l'Hospital i un cop fou servit, digué que no portava diners per a pagar, que havia d'anar al Banc a treure una quantitat, però que li mancaven 25 pessetes per a la documentació.

El barber va lliurar-li la dita quantitat; agafaren un taxi i anaren al Banc, i un cop allí el mulato digué que havien sorgit dificultats, i que valien 200 pessetes més, que les hi deixés i que anirien següentment a trobar el seu administrador, que era a un cafè, i que les hi tornaria.

El barber va lliurar-li les 200 pessetes, i anaren al cafè, on el mulato va desaparèixer.

ATROPELL
Ahir al vespre, al carrer del Rec Comtal, un carro va atropellar a Resitut López, de setanta vuit anys. Traslalat a la Casa de Socors de la Ronda de Sant Pere, els metges li apreciaren fractura del fèmur dret, erosions a la mà dreta i peu esquerre, de pronòstic reservat. Després d'auxiliat fou conduït a l'Hospital de la Santa Creu.

CAIGUDA
Ahir vespre va ésser auxiliat al dispensari del carrer de Sepúlveda Aureli González Martí, el qual presentava ferides contuses a la cèl·la dreta i nas, i commoció cerebral de pronòstic greu. Les esmentades lesions se les va produir en caure casualment al carrer de Sepúlveda. Fou recollit per un auto propietat de Francesc Snyer, el qual el va conduir al Dispensari esmentat i després el traslladà a l'Hospital Clínic.

ROBATORI
Ahir entraren lladres a un establiment del carrer de Salmorón, propietat de Josep Castellfort, i robaron gèneres per valor de 6.000 pessetes.

Gotes Mares Sul-furoses de Bar
La medicació sulfurosa a domicili
Mitjà el més econòmic, actiu i racional d'administrar el sofre: Superior a totes les aigües minerals, sulfuroses, naturals i a tots els productes similars
Demani's als centres d'específics i farmàcies ben assortides

ADVERTIMENT
Advertim a les persones que s'interessa la publicació trimestral de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arriben més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbara, 11 i 13, no seran publicats fins al cap. 18 hores.

Obres de València articles de construcció

Jasimir Vicent
Respatx: Tallers, 72
Telèfon A 504
Fàbrica: Gaspar Benavente
Prop de la Traversada de Sant Joan
BARCELONA

Modernament, no s'instal·la cap quarto de bany sense el Termosifó PRECKLER
LA ÚLTIMA PARADA EN SERVEIS DE AIGUA CALENTA
Preckler
Domestics, hotels i preposposats a S.A. CONSTRUCCIONS PRECKLER
Ronda Universitat 14 - BARCELONA

Balneari de Valfogona
PROVINCIA DE TARRAGONA
Temperada de bany
Aigües clorurades-sulfurades, variat bromo-iodurades, altament radioactives, més mineralitzades que les de Costons i Caribad. Guarniment dels Cabuts del fèlge, escumes, estanyament i artellament, en les seves diverses manifestacions. S'ofereix HOTEL-RESTAURANT, emmeridat, taula de règim, KALETS amb "menage" complet per a llogar. CAPELLA, parc, diversions diverses i centre d'excursions molt atractiu. Viatge per igualada o Tàrraga, INFORMES: Agència Igualadina, Sant Pau, 3, i Girona, 15, Barcelona, i Administrador del Balneari. (Correspondència per Tàrraga.)

CARNET DE L'EXCURSIONISTA

LA MOLA DE COLLEJO

La Torre de Fontalbella — o la Torre, com més correntment és coneguda a la contrada — és un allargament de cases rònques al mig d'una riera; alguns edificis nous tracats d'aconseguir la recent carretera, que voreja el vessant dret i va a Marsà. La Mola de Collejou és una magnífica península al sud del poble, i, al nord, s'eleva tímidament els contraforts de la serra de l'Argentera, els quals acaben a la vall que estreta les viles de Falset i Marsà. Els conreus — un poc d'horta vora el petit poblet, avellaners, vinya, oliveres i ametllers enllà de les cases — enlèn els dos vessants de la riera i arriben, agosaradament, fins vora l'alta cinglera de la Mola. Gairebé tocant-la hi ha obertes amples clarianes entre boscs, plantades de vinya i algun petit bosc d'erm amb marges abandonats — alguna calana calgués d'èren com aquests alts conreus no són cosa d'avui.

La Mola de Collejou ofereix, mirada des de la Torre de Fontalbella, una tossa massissa i majestuosa. Sembla que fregui el petri: pot de les lles de dalit. De les muntanyes que envolten el camp de Tarragona és la més popular i coneguda, i, per consegüent, la que ha provocat més literatura. La seva silueta, des de la plana, és inconfundible per la gent i el seu posat noble i greu desperta una general admiració. Els noms de les altres muntanyes, que fan una mitja rodona en direcció a la mar i encerclen la nostra comarca, fins són ignorats per gran part del poble; són, només, "muntanyes" i, si, en algun cas, se'n sap una mica més, és per l'aplec de castanyots que tenen encimbellat o per una cruïlla que mantenen enlaira. És natural: no retallen, en l'horitzó, una silueta característica i no ha pogut parar-s'hi ement. En canvi, la Mola de Collejou mostra, al lluny, una tossa superba, coronada per la gran cinglera i té una personalitat bella i pròpia. Ningú, per tant, no deixarà de reconèixer-la i admirar-la. És, ben bé, la muntanya de la gent del Camp per excel·lència.

Una situació topogràfica tota especial li proporciona aquesta preponderant distinció. Les muntanyes que envolten el Camp tenen uns quants cims que emergeixen a poca altura de les collades i altiplans. La Mola de Collejou, en canvi, s'eleva altíssima entre les valls de Collejou i de Marsà, i dues baixes collades la solden a les serres de l'Argentera i de Liavéria i per aquest motiu és coní entre el Camp de Tarragona i la comarca geogràfica del Priorat. És, per tant, una gran muntanya solitària, dregant-se amb un desnivell de cinc-cents metres sobre les dues valls on fan cap els seus vessants. Per això es destaca tant, vista des de la plana; sobrepuja la baixa serra d'Argentera i amaga la de Liavéria, la Mola de la qual és dos metres més baixa que ella. La Mola de Collejou assoleix 914 metres d'altitud.

El cim d'aquesta muntanya és un extens pla de calma, final d'una gran cinglera calissa i és llarga de més d'un quilòmetre i ample de tres a quatre-cents metres. Només s'hi veuen lleus ondulacions. En unes bandes, damunt la roca, hi ha estesa una capa de terra vegetal i un herbel baix hi arrela; produeix la grata visió d'una prada humilment rient. En altres la pedra és al descobert, tota clivellada; en aquestes escletxes també hi creixen matolls: argelaga marins i lliris de muntanya, generalment, i proporcions un paisatge ferreny i aspre. Un fort de portes desballestades s'hi aixeca, record de les guerres dinàmiques del passat segle. Ramats de cabres pugne de Collejou a aquest cim a pasturar i hi romanen la primavera i l'estiu; al mal temps es tanquen les bèsties al poble, puix que a dalit de la muntanya sovint hi senyoregen les boires, algunes vegades és tot embolcallat de neu i sempre hi bat una ventada impetuosa.

L'aigua és abundant d'aquest pla. Una mena de rústega cisterna, protegida per una cabana de pedres sobrepujada és situada al mig d'una ondulació i, prop seu, l'aigua s'em-bassa en una lleu clotada, en la qual beu el bestiar. Vora els Corralets — unes cledes que ara canen, ara les tornen a aixecar i vora les quals la gent diu que hi ha sepultures de moros —, hi ha una altra clotada que omple l'aigua que ix d'un forat, després de bones pluges, però que s'hi està poc; es filtra i desapareix i el doli s'estronca aviat. Aquesta bassa és l'anomenada del Galapat i ha servit perquè l'Institut Geogràfic y Catastrà rebategés, en el seu mapa, la muntanya de la Mola amb el nom de "El Galapago".

Un gran panorama s'altala des d'aquest pla. Al Nord es veuen els contraforts de la serra de l'Argentera que estotgen el poble del Pradell i que són ratllats per la carretera de Falset; la muntanya del Montant s'eleva majestàtica al seu darrera. Al NE, la serra de l'Argentera és davant del coll d'Albarca i es veu bon tros de la serra de Prades amb els cims de la Baltasana i la Moleta i guita la del Bosc de Poblet amb la Mola de Roquerola. A l'E, es veu, pròxim, l'agut turó rogec d'Escornalbou, i escalonades, darrera seu, el braç de serra de Puig-erver i la serra de La Mussarra. Al SE, el Camp de Tarragona està la seva plana fins a mar; el cap de Sa-

LA MOLA DE COLLEJO

com beuen la platja; la Muntanya de Collejou és una península al sud del poble, i, al nord, s'eleva tímidament els contraforts de la serra de l'Argentera, els quals acaben a la vall que estreta les viles de Falset i Marsà. Els conreus — un poc d'horta vora el petit poblet, avellaners, vinya, oliveres i ametllers enllà de les cases — enlèn els dos vessants de la riera i arriben, agosaradament, fins vora l'alta cinglera de la Mola. Gairebé tocant-la hi ha obertes amples clarianes entre boscs, plantades de vinya i algun petit bosc d'erm amb marges abandonats — alguna calana calgués d'èren com aquests alts conreus no són cosa d'avui.

La Mola de Collejou ofereix, mirada des de la Torre de Fontalbella, una tossa massissa i majestuosa. Sembla que fregui el petri: pot de les lles de dalit. De les muntanyes que envolten el camp de Tarragona és la més popular i coneguda, i, per consegüent, la que ha provocat més literatura. La seva silueta, des de la plana, és inconfundible per la gent i el seu posat noble i greu desperta una general admiració. Els noms de les altres muntanyes, que fan una mitja rodona en direcció a la mar i encerclen la nostra comarca, fins són ignorats per gran part del poble; són, només, "muntanyes" i, si, en algun cas, se'n sap una mica més, és per l'aplec de castanyots que tenen encimbellat o per una cruïlla que mantenen enlaira. És natural: no retallen, en l'horitzó, una silueta característica i no ha pogut parar-s'hi ement. En canvi, la Mola de Collejou mostra, al lluny, una tossa superba, coronada per la gran cinglera i té una personalitat bella i pròpia. Ningú, per tant, no deixarà de reconèixer-la i admirar-la. És, ben bé, la muntanya de la gent del Camp per excel·lència.

Una situació topogràfica tota especial li proporciona aquesta preponderant distinció. Les muntanyes que envolten el Camp tenen uns quants cims que emergeixen a poca altura de les collades i altiplans. La Mola de Collejou, en canvi, s'eleva altíssima entre les valls de Collejou i de Marsà, i dues baixes collades la solden a les serres de l'Argentera i de Liavéria i per aquest motiu és coní entre el Camp de Tarragona i la comarca geogràfica del Priorat. És, per tant, una gran muntanya solitària, dregant-se amb un desnivell de cinc-cents metres sobre les dues valls on fan cap els seus vessants. Per això es destaca tant, vista des de la plana; sobrepuja la baixa serra d'Argentera i amaga la de Liavéria, la Mola de la qual és dos metres més baixa que ella. La Mola de Collejou assoleix 914 metres d'altitud.

El cim d'aquesta muntanya és un extens pla de calma, final d'una gran cinglera calissa i és llarga de més d'un quilòmetre i ample de tres a quatre-cents metres. Només s'hi veuen lleus ondulacions. En unes bandes, damunt la roca, hi ha estesa una capa de terra vegetal i un herbel baix hi arrela; produeix la grata visió d'una prada humilment rient. En altres la pedra és al descobert, tota clivellada; en aquestes escletxes també hi creixen matolls: argelaga marins i lliris de muntanya, generalment, i proporcions un paisatge ferreny i aspre. Un fort de portes desballestades s'hi aixeca, record de les guerres dinàmiques del passat segle. Ramats de cabres pugne de Collejou a aquest cim a pasturar i hi romanen la primavera i l'estiu; al mal temps es tanquen les bèsties al poble, puix que a dalit de la muntanya sovint hi senyoregen les boires, algunes vegades és tot embolcallat de neu i sempre hi bat una ventada impetuosa.

L'aigua és abundant d'aquest pla. Una mena de rústega cisterna, protegida per una cabana de pedres sobrepujada és situada al mig d'una ondulació i, prop seu, l'aigua s'em-bassa en una lleu clotada, en la qual beu el bestiar. Vora els Corralets — unes cledes que ara canen, ara les tornen a aixecar i vora les quals la gent diu que hi ha sepultures de moros —, hi ha una altra clotada que omple l'aigua que ix d'un forat, després de bones pluges, però que s'hi està poc; es filtra i desapareix i el doli s'estronca aviat. Aquesta bassa és l'anomenada del Galapat i ha servit perquè l'Institut Geogràfic y Catastrà rebategés, en el seu mapa, la muntanya de la Mola amb el nom de "El Galapago".

Un gran panorama s'altala des d'aquest pla. Al Nord es veuen els contraforts de la serra de l'Argentera que estotgen el poble del Pradell i que són ratllats per la carretera de Falset; la muntanya del Montant s'eleva majestàtica al seu darrera. Al NE, la serra de l'Argentera és davant del coll d'Albarca i es veu bon tros de la serra de Prades amb els cims de la Baltasana i la Moleta i guita la del Bosc de Poblet amb la Mola de Roquerola. A l'E, es veu, pròxim, l'agut turó rogec d'Escornalbou, i escalonades, darrera seu, el braç de serra de Puig-erver i la serra de La Mussarra. Al SE, el Camp de Tarragona està la seva plana fins a mar; el cap de Sa-

LA MOLA DE COLLEJO

com beuen la platja; la Muntanya de Collejou és una península al sud del poble, i, al nord, s'eleva tímidament els contraforts de la serra de l'Argentera, els quals acaben a la vall que estreta les viles de Falset i Marsà. Els conreus — un poc d'horta vora el petit poblet, avellaners, vinya, oliveres i ametllers enllà de les cases — enlèn els dos vessants de la riera i arriben, agosaradament, fins vora l'alta cinglera de la Mola. Gairebé tocant-la hi ha obertes amples clarianes entre boscs, plantades de vinya i algun petit bosc d'erm amb marges abandonats — alguna calana calgués d'èren com aquests alts conreus no són cosa d'avui.

La Mola de Collejou ofereix, mirada des de la Torre de Fontalbella, una tossa massissa i majestuosa. Sembla que fregui el petri: pot de les lles de dalit. De les muntanyes que envolten el camp de Tarragona és la més popular i coneguda, i, per consegüent, la que ha provocat més literatura. La seva silueta, des de la plana, és inconfundible per la gent i el seu posat noble i greu desperta una general admiració. Els noms de les altres muntanyes, que fan una mitja rodona en direcció a la mar i encerclen la nostra comarca, fins són ignorats per gran part del poble; són, només, "muntanyes" i, si, en algun cas, se'n sap una mica més, és per l'aplec de castanyots que tenen encimbellat o per una cruïlla que mantenen enlaira. És natural: no retallen, en l'horitzó, una silueta característica i no ha pogut parar-s'hi ement. En canvi, la Mola de Collejou mostra, al lluny, una tossa superba, coronada per la gran cinglera i té una personalitat bella i pròpia. Ningú, per tant, no deixarà de reconèixer-la i admirar-la. És, ben bé, la muntanya de la gent del Camp per excel·lència.

Una situació topogràfica tota especial li proporciona aquesta preponderant distinció. Les muntanyes que envolten el Camp tenen uns quants cims que emergeixen a poca altura de les collades i altiplans. La Mola de Collejou, en canvi, s'eleva altíssima entre les valls de Collejou i de Marsà, i dues baixes collades la solden a les serres de l'Argentera i de Liavéria i per aquest motiu és coní entre el Camp de Tarragona i la comarca geogràfica del Priorat. És, per tant, una gran muntanya solitària, dregant-se amb un desnivell de cinc-cents metres sobre les dues valls on fan cap els seus vessants. Per això es destaca tant, vista des de la plana; sobrepuja la baixa serra d'Argentera i amaga la de Liavéria, la Mola de la qual és dos metres més baixa que ella. La Mola de Collejou assoleix 914 metres d'altitud.

El cim d'aquesta muntanya és un extens pla de calma, final d'una gran cinglera calissa i és llarga de més d'un quilòmetre i ample de tres a quatre-cents metres. Només s'hi veuen lleus ondulacions. En unes bandes, damunt la roca, hi ha estesa una capa de terra vegetal i un herbel baix hi arrela; produeix la grata visió d'una prada humilment rient. En altres la pedra és al descobert, tota clivellada; en aquestes escletxes també hi creixen matolls: argelaga marins i lliris de muntanya, generalment, i proporcions un paisatge ferreny i aspre. Un fort de portes desballestades s'hi aixeca, record de les guerres dinàmiques del passat segle. Ramats de cabres pugne de Collejou a aquest cim a pasturar i hi romanen la primavera i l'estiu; al mal temps es tanquen les bèsties al poble, puix que a dalit de la muntanya sovint hi senyoregen les boires, algunes vegades és tot embolcallat de neu i sempre hi bat una ventada impetuosa.

L'aigua és abundant d'aquest pla. Una mena de rústega cisterna, protegida per una cabana de pedres sobrepujada és situada al mig d'una ondulació i, prop seu, l'aigua s'em-bassa en una lleu clotada, en la qual beu el bestiar. Vora els Corralets — unes cledes que ara canen, ara les tornen a aixecar i vora les quals la gent diu que hi ha sepultures de moros —, hi ha una altra clotada que omple l'aigua que ix d'un forat, després de bones pluges, però que s'hi està poc; es filtra i desapareix i el doli s'estronca aviat. Aquesta bassa és l'anomenada del Galapat i ha servit perquè l'Institut Geogràfic y Catastrà rebategés, en el seu mapa, la muntanya de la Mola amb el nom de "El Galapago".

Un gran panorama s'altala des d'aquest pla. Al Nord es veuen els contraforts de la serra de l'Argentera que estotgen el poble del Pradell i que són ratllats per la carretera de Falset; la muntanya del Montant s'eleva majestàtica al seu darrera. Al NE, la serra de l'Argentera és davant del coll d'Albarca i es veu bon tros de la serra de Prades amb els cims de la Baltasana i la Moleta i guita la del Bosc de Poblet amb la Mola de Roquerola. A l'E, es veu, pròxim, l'agut turó rogec d'Escornalbou, i escalonades, darrera seu, el braç de serra de Puig-erver i la serra de La Mussarra. Al SE, el Camp de Tarragona està la seva plana fins a mar; el cap de Sa-

LA MOLA DE COLLEJO

com beuen la platja; la Muntanya de Collejou és una península al sud del poble, i, al nord, s'eleva tímidament els contraforts de la serra de l'Argentera, els quals acaben a la vall que estreta les viles de Falset i Marsà. Els conreus — un poc d'horta vora el petit poblet, avellaners, vinya, oliveres i ametllers enllà de les cases — enlèn els dos vessants de la riera i arriben, agosaradament, fins vora l'alta cinglera de la Mola. Gairebé tocant-la hi ha obertes amples clarianes entre boscs, plantades de vinya i algun petit bosc d'erm amb marges abandonats — alguna calana calgués d'èren com aquests alts conreus no són cosa d'avui.

La Mola de Collejou ofereix, mirada des de la Torre de Fontalbella, una tossa massissa i majestuosa. Sembla que fregui el petri: pot de les lles de dalit. De les muntanyes que envolten el camp de Tarragona és la més popular i coneguda, i, per consegüent, la que ha provocat més literatura. La seva silueta, des de la plana, és inconfundible per la gent i el seu posat noble i greu desperta una general admiració. Els noms de les altres muntanyes, que fan una mitja rodona en direcció a la mar i encerclen la nostra comarca, fins són ignorats per gran part del poble; són, només, "muntanyes" i, si, en algun cas, se'n sap una mica més, és per l'aplec de castanyots que tenen encimbellat o per una cruïlla que mantenen enlaira. És natural: no retallen, en l'horitzó, una silueta característica i no ha pogut parar-s'hi ement. En canvi, la Mola de Collejou mostra, al lluny, una tossa superba, coronada per la gran cinglera i té una personalitat bella i pròpia. Ningú, per tant, no deixarà de reconèixer-la i admirar-la. És, ben bé, la muntanya de la gent del Camp per excel·lència.

Una situació topogràfica tota especial li proporciona aquesta preponderant distinció. Les muntanyes que envolten el Camp tenen uns quants cims que emergeixen a poca altura de les collades i altiplans. La Mola de Collejou, en canvi, s'eleva altíssima entre les valls de Collejou i de Marsà, i dues baixes collades la solden a les serres de l'Argentera i de Liavéria i per aquest motiu és coní entre el Camp de Tarragona i la comarca geogràfica del Priorat. És, per tant, una gran muntanya solitària, dregant-se amb un desnivell de cinc-cents metres sobre les dues valls on fan cap els seus vessants. Per això es destaca tant, vista des de la plana; sobrepuja la baixa serra d'Argentera i amaga la de Liavéria, la Mola de la qual és dos metres més baixa que ella. La Mola de Collejou assoleix 914 metres d'altitud.

El cim d'aquesta muntanya és un extens pla de calma, final d'una gran cinglera calissa i és llarga de més d'un quilòmetre i ample de tres a quatre-cents metres. Només s'hi veuen lleus ondulacions. En unes bandes, damunt la roca, hi ha estesa una capa de terra vegetal i un herbel baix hi arrela; produeix la grata visió d'una prada humilment rient. En altres la pedra és al descobert, tota clivellada; en aquestes escletxes també hi creixen matolls: argelaga marins i lliris de muntanya, generalment, i proporcions un paisatge ferreny i aspre. Un fort de portes desballestades s'hi aixeca, record de les guerres dinàmiques del passat segle. Ramats de cabres pugne de Collejou a aquest cim a pasturar i hi romanen la primavera i l'estiu; al mal temps es tanquen les bèsties al poble, puix que a dalit de la muntanya sovint hi senyoregen les boires, algunes vegades és tot embolcallat de neu i sempre hi bat una ventada impetuosa.

L'aigua és abundant d'aquest pla. Una mena de rústega cisterna, protegida per una cabana de pedres sobrepujada és situada al mig d'una ondulació i, prop seu, l'aigua s'em-bassa en una lleu clotada, en la qual beu el bestiar. Vora els Corralets — unes cledes que ara canen, ara les tornen a aixecar i vora les quals la gent diu que hi ha sepultures de moros —, hi ha una altra clotada que omple l'aigua que ix d'un forat, després de bones pluges, però que s'hi està poc; es filtra i desapareix i el doli s'estronca aviat. Aquesta bassa és l'anomenada del Galapat i ha servit perquè l'Institut Geogràfic y Catastrà rebategés, en el seu mapa, la muntanya de la Mola amb el nom de "El Galapago".

Un gran panorama s'altala des d'aquest pla. Al Nord es veuen els contraforts de la serra de l'Argentera que estotgen el poble del Pradell i que són ratllats per la carretera de Falset; la muntanya del Montant s'eleva majestàtica al seu darrera. Al NE, la serra de l'Argentera és davant del coll d'Albarca i es veu bon tros de la serra de Prades amb els cims de la Baltasana i la Moleta i guita la del Bosc de Poblet amb la Mola de Roquerola. A l'E, es veu, pròxim, l'agut turó rogec d'Escornalbou, i escalonades, darrera seu, el braç de serra de Puig-erver i la serra de La Mussarra. Al SE, el Camp de Tarragona està la seva plana fins a mar; el cap de Sa-

LA MOLA DE COLLEJO

com beuen la platja; la Muntanya de Collejou és una península al sud del poble, i, al nord, s'eleva tímidament els contraforts de la serra de l'Argentera, els quals acaben a la vall que estreta les viles de Falset i Marsà. Els conreus — un poc d'horta vora el petit poblet, avellaners, vinya, oliveres i ametllers enllà de les cases — enlèn els dos vessants de la riera i arriben, agosaradament, fins vora l'alta cinglera de la Mola. Gairebé tocant-la hi ha obertes amples clarianes entre boscs, plantades de vinya i algun petit bosc d'erm amb marges abandonats — alguna calana calgués d'èren com aquests alts conreus no són cosa d'avui.

La Mola de Collejou ofereix, mirada des de la Torre de Fontalbella, una tossa massissa i majestuosa. Sembla que fregui el petri: pot de les lles de dalit. De les muntanyes que envolten el camp de Tarragona és la més popular i coneguda, i, per consegüent, la que ha provocat més literatura. La seva silueta, des de la plana, és inconfundible per la gent i el seu posat noble i greu desperta una general admiració. Els noms de les altres muntanyes, que fan una mitja rodona en direcció a la mar i encerclen la nostra comarca, fins són ignorats per gran part del poble; són, només, "muntanyes" i, si, en algun cas, se'n sap una mica més, és per l'aplec de castanyots que tenen encimbellat o per una cruïlla que mantenen enlaira. És natural: no retallen, en l'horitzó, una silueta característica i no ha pogut parar-s'hi ement. En canvi, la Mola de Collejou mostra, al lluny, una tossa superba, coronada per la gran cinglera i té una personalitat bella i pròpia. Ningú, per tant, no deixarà de reconèixer-la i admirar-la. És, ben bé, la muntanya de la gent del Camp per excel·lència.

Una situació topogràfica tota especial li proporciona aquesta preponderant distinció. Les muntanyes que envolten el Camp tenen uns quants cims que emergeixen a poca altura de les collades i altiplans. La Mola de Collejou, en canvi, s'eleva altíssima entre les valls de Collejou i de Marsà, i dues baixes collades la solden a les serres de l'Argentera i de Liavéria i per aquest motiu és coní entre el Camp de Tarragona i la comarca geogràfica del Priorat. És, per tant, una gran muntanya solitària, dregant-se amb un desnivell de cinc-cents metres sobre les dues valls on fan cap els seus vessants. Per això es destaca tant, vista des de la plana; sobrepuja la baixa serra d'Argentera i amaga la de Liavéria, la Mola de la qual és dos metres més baixa que ella. La Mola de Collejou assoleix 914 metres d'altitud.

El cim d'aquesta muntanya és un extens pla de calma, final d'una gran cinglera calissa i és llarga de més d'un quilòmetre i ample de tres a quatre-cents metres. Només s'hi veuen lleus ondulacions. En unes bandes, damunt la roca, hi ha estesa una capa de terra vegetal i un herbel baix hi arrela; produeix la grata visió d'una prada humilment rient. En altres la pedra és al descobert, tota clivellada; en aquestes escletxes també hi creixen matolls: argelaga marins i lliris de muntanya, generalment, i proporcions un paisatge ferreny i aspre. Un fort de portes desballestades s'hi aixeca, record de les guerres dinàmiques del passat segle. Ramats de cabres pugne de Collejou a aquest cim a pasturar i hi romanen la primavera i l'estiu; al mal temps es tanquen les bèsties al poble, puix que a dalit de la muntanya sovint hi senyoregen les boires, algunes vegades és tot embolcallat de neu i sempre hi bat una ventada impetuosa.

L'aigua és abundant d'aquest pla. Una mena de rústega cisterna, protegida per una cabana de pedres sobrepujada és situada al mig d'una ondulació i, prop seu, l'aigua s'em-bassa en una lleu clotada, en la qual beu el bestiar. Vora els Corralets — unes cledes que ara canen, ara les tornen a aixecar i vora les quals la gent diu que hi ha sepultures de moros —, hi ha una altra clotada que omple l'aigua que ix d'un forat, després de bones pluges, però que s'hi està poc; es filtra i desapareix i el doli s'estronca aviat. Aquesta bassa és l'anomenada del Galapat i ha servit perquè l'Institut Geogràfic y Catastrà rebategés, en el seu mapa, la muntanya de la Mola amb el nom de "El Galapago".

Un gran panorama s'altala des d'aquest pla. Al Nord es veuen els contraforts de la serra de l'Argentera que estotgen el poble del Pradell i que són ratllats per la carretera de Falset; la muntanya del Montant s'eleva majestàtica al seu darrera. Al NE, la serra de l'Argentera és davant del coll d'Albarca i es veu bon tros de la serra de Prades amb els cims de la Baltasana i la Moleta i guita la del Bosc de Poblet amb la Mola de Roquerola. A l'E, es veu, pròxim, l'agut turó rogec d'Escornalbou, i escalonades, darrera seu, el braç de serra de Puig-erver i la serra de La Mussarra. Al SE, el Camp de Tarragona està la seva plana fins a mar; el cap de Sa-

LA MOLA DE COLLEJO

com beuen la platja; la Muntanya de Collejou és una península al sud del poble, i, al nord, s'eleva tímidament els contraforts de la serra de l'Argentera, els quals acaben a la vall que estreta les viles de Falset i Marsà. Els conreus — un poc d'horta vora el petit poblet, avellaners, vinya, oliveres i ametllers enllà de les cases — enlèn els dos vessants de la riera i arriben, agosaradament, fins vora l'alta cinglera de la Mola. Gairebé tocant-la hi ha obertes amples clarianes entre boscs, plantades de vinya i algun petit bosc d'erm amb marges abandonats — alguna calana calgués d'èren com aquests alts conreus no són cosa d'avui.

La Mola de Collejou ofereix, mirada des de la Torre de Fontalbella, una tossa massissa i majestuosa. Sembla que fregui el petri: pot de les lles de dalit. De les muntanyes que envolten el camp de Tarragona és la més popular i coneguda, i, per consegüent, la que ha provocat més literatura. La seva silueta, des de la plana, és inconfundible per la gent i el seu posat noble i greu desperta una general admiració. Els noms de les altres muntanyes, que fan una mitja rodona en direcció a la mar i encerclen la nostra comarca, fins són ignorats per gran part del poble; són, només, "muntanyes" i, si, en algun cas, se'n sap una mica més, és per l'aplec de castanyots que tenen encimbellat o per una cruïlla que mantenen enlaira. És natural: no retallen, en l'horitzó, una silueta característica i no ha pogut parar-s'hi ement. En canvi, la Mola de Collejou mostra, al lluny, una tossa superba, coronada per la gran cinglera i té una personalitat bella i pròpia. Ningú, per tant, no deixarà de reconèixer-la i admirar-la. És, ben bé, la muntanya de la gent del Camp per excel·lència.

Una situació topogràfica tota especial li proporciona aquesta preponderant distinció. Les muntanyes que envolten el Camp tenen uns quants cims que emergeixen a poca altura de les collades i altiplans. La Mola de Collejou, en canvi, s'eleva altíssima entre les valls de Collejou i de Marsà, i dues baixes collades la solden a les serres de l'Argentera i de Liavéria i per aquest motiu és coní entre el Camp de Tarragona i la comarca geogràfica del Priorat. És, per tant, una gran muntanya solitària, dregant-se amb un desnivell de cinc-cents metres sobre les dues valls on fan cap els seus vessants. Per això es destaca tant, vista des de la plana; sobrepuja la baixa serra d'Argentera i amaga la de Liavéria, la Mola de la qual és dos metres més baixa que ella. La Mola de Collejou assoleix 914 metres d'altitud.

El cim d'aquesta muntanya és un extens pla de calma, final d'una gran cinglera calissa i és llarga de més d'un quilòmetre i ample de tres a quatre-cents metres. Només s'hi veuen lleus ondulacions. En unes bandes, damunt la roca, hi ha estesa una capa de terra vegetal i un herbel baix hi arrela; produeix la grata visió d'una prada humilment rient. En altres la pedra és al descobert, tota clivellada; en aquestes escletxes també hi creixen matolls: argelaga marins i lliris de muntanya, generalment, i proporcions un paisatge ferreny i aspre. Un fort de portes desballestades s'hi aixeca, record de les guerres dinàmiques del passat segle. Ramats de cabres pugne de Collejou a aquest cim a pasturar i hi romanen la primavera i l'estiu; al mal temps es tanquen les bèsties al poble, puix que a dalit de la muntanya sovint hi senyoregen les boires, algunes vegades és tot embolcallat de neu i sempre hi bat una ventada impetuosa.

L'aigua és abundant d'aquest pla. Una mena de rústega cisterna, protegida per una cabana de pedres sobrepujada és situada al mig d'una ondulació i, prop seu, l'aigua s'em-bassa en una lleu clotada, en la qual beu el bestiar. Vora els Corralets — unes cledes que ara canen, ara les tornen a aixecar i vora les quals la gent diu que hi ha sepultures de moros —, hi ha una altra clotada que omple l'aigua que ix d'un forat, després de bones pluges, però que s'hi està poc; es filtra i desapareix i el doli s'estronca aviat. Aquesta bassa és l'anomenada del Galapat i ha servit perquè l'Institut Geogràfic y Catastrà rebategés, en el seu mapa, la muntanya de la Mola amb el nom de "El Galapago".

Un gran panorama s'altala des d'aquest pla. Al Nord es veuen els contraforts de la serra de l'Argentera que estotgen el poble del Pradell i que són ratllats per la carretera de Falset; la muntanya del Montant s'eleva majestàtica al seu darrera. Al NE, la serra de l'Argentera és davant del coll d'Albarca i es veu bon tros de la serra de Prades amb els cims de la Baltasana i la Moleta i guita la del Bosc de Poblet amb la Mola de Roquerola. A l'E, es veu, pròxim, l'agut turó rogec d'Escornalbou, i escalonades, darrera seu, el braç de serra de Puig-erver i la serra de La Mussarra. Al SE, el Camp de Tarragona està la seva plana fins a mar; el cap de Sa-

LA MOLA DE COLLEJO

com beuen la platja; la Muntanya de Collejou és una península al sud del poble, i, al nord, s'eleva tímidament els contraforts de la serra de l'Argentera, els quals acaben a la vall que estreta les viles de Falset i Marsà. Els conreus — un poc d'horta vora el petit poblet, avellaners, vinya, oliveres i ametllers enllà de les cases — enlèn els dos vessants de la riera i arriben, agosaradament, fins vora l'alta cinglera de la Mola. Gairebé tocant-la hi ha obertes amples clarianes entre boscs, plantades de vinya i algun petit bosc d'erm amb marges abandonats — alguna calana calgués d'èren com aquests alts conreus no són cosa d'avui.

La Mola de Collejou ofereix, mirada des de la Torre de Fontalbella, una tossa massissa i majestuosa. Sembla que fregui el petri: pot de les lles de dalit. De les muntanyes que envolten el camp de Tarragona és la més popular i coneguda, i, per consegüent, la que ha provocat més literatura. La seva silueta, des de la plana, és inconfundible per la gent i el seu posat noble i greu desperta una general admiració. Els noms de les altres muntanyes, que fan una mitja rodona en direcció a la mar i encerclen la nostra comarca, fins són ignorats per gran part del poble; són, només, "muntanyes" i, si, en algun cas, se'n sap una mica més, és per l'aplec de castanyots que tenen encimbellat o per una cruïlla que mantenen enlaira. És natural: no retallen, en l'horitzó, una silueta característica i no ha pogut parar-s'hi ement. En canvi, la Mola de Collejou mostra, al lluny, una tossa superba, coronada per la gran cinglera i té una personalitat bella i pròpia. Ningú, per tant, no deixarà de reconèixer-la i admirar-la. És, ben bé, la muntanya de la gent del Camp per excel·lència.

Una situació topogràfica tota especial li proporciona aquesta preponderant distinció. Les muntanyes que envolten el Camp tenen uns quants cims que emergeixen a poca altura de les collades i altiplans. La Mola de Collejou, en canvi, s'eleva altíssima entre les valls de Collejou i de Marsà, i dues baixes collades la solden a les serres de l'Argentera i de Liavéria i per aquest motiu és coní entre el Camp de Tarragona i la comarca geogràfica del Priorat. És, per tant, una gran muntanya solitària, dregant-se amb un desnivell de cinc-cents metres sobre les dues valls on fan cap els seus vessants. Per això es destaca tant, vista des de la plana; sobrepuja la baixa serra d'Argentera i amaga la de Liavéria, la Mola de la qual és dos metres més baixa que ella. La Mola de Collejou assoleix 914 metres d'altitud.

El cim d'aquesta muntanya és un extens pla de calma, final d'una gran cinglera calissa i és llarga de més d'un quilòmetre i ample de tres a quatre-cents metres. Només s'hi veuen lleus ondulacions. En unes bandes, damunt la roca, hi ha estesa una capa de terra vegetal i un herbel baix hi arrela; produeix la grata visió d'una prada humilment rient. En altres la pedra és al descobert, tota clivellada; en aquestes escletxes també hi creixen matolls: argelaga marins i lliris de muntanya, generalment, i proporcions un paisatge ferreny i aspre. Un fort de portes desballestades s'hi aixeca, record de les guerres dinàmiques del passat segle. Ramats de cabres pugne de Collejou a aquest cim a pasturar i hi romanen la primavera i l'estiu; al mal temps es tanquen les bèsties al poble, puix que a dalit de la muntanya sovint hi senyoregen les boires, algunes vegades és tot embolcallat de neu i sempre hi bat una ventada impetuosa.

L'aigua és abundant d'aquest pla. Una mena de rústega cisterna, protegida per una cabana de pedres sobrepujada és situada al mig d'una ondulació i, prop seu, l'aigua s'em-bassa en una lleu clotada, en la qual beu el bestiar. Vora els Corralets — unes cledes que ara canen, ara les tornen a aixecar i vora les quals la gent diu que hi ha sepultures de moros —, hi ha una altra clotada que omple l'aigua que ix d'un forat, després de bones pluges, però que s'hi està poc; es filtra i desapareix i el doli s'estronca aviat. Aquesta bassa és l'anomenada del Galapat i ha servit perquè l'Institut Geogràfic y Catastrà rebategés, en el seu mapa, la muntanya de la Mola amb el nom de "El Galapago".

Un gran panorama s'altala des d'aquest pla. Al Nord es veuen els contraforts de la serra de l'Argentera que estotgen el poble del Pradell i que són ratllats per la carretera de Falset; la muntanya del Montant s'eleva majestàtica al seu darrera. Al NE, la serra de l'Argentera és davant del coll d'Albarca i es veu bon tros de la serra de Prades amb els cims de la Baltasana i la Moleta i guita la del Bosc de Poblet amb la Mola de Roquerola. A l'E, es veu, pròxim, l'agut turó rogec d'Escornalbou, i escalonades, darrera seu, el braç de serra de Puig-erver i la serra de La Mussarra. Al SE, el Camp de Tarragona està la seva plana fins a mar; el cap de Sa-

La Premsa catalana

UNA SETMANA
SABADELLENCIA
De "Diari de Sabadell", signat J. R.:
No negarem pas que l'intent de la Comissió que recentment s'ha designat per a organitzar la Festa Major de la nostra ciutat, de celebrar una Setmana Sabadellenca, no sigui amarat de bona fe i digna de respecte. Però ara que encara hi som a temps, entenem que és millor que no ens deixem endur per l'entusiasme fogós que de vegades pot encomanar un excés d'ingenunitat amb tots els agra-vants equivalents que més val no anomenar. És millor, en una paraula, que no ens fem il·lusions.

Aquest any, precisament, menys que cap altre, podem pensar en la Festa Major ni en una Setmana Sabadellenca. En principi pot enlluernar-nos la lluna d'aquest mirallat de llautó: "Cal fer venir a Sabadell, sigui com sigui, part dels forasters que hi haurà a Barcelona amb motiu de l'Exposició".

Però, amics, com voleu aconseguir-ho? Voleu fer una Setmana Sabadellenca amb "cer-caviles" a les set del matí, amb simulacres d'incendis o revista de Creu Roja, amb una "artística" en plena canícula, amb gegants i nans, amb funcions teatrals (al senyor, aquelles funcions teatrals de programa de festa major!), amb carres de bicicletes per a neofita o amb castell de focs com espectacle final?

I si no vol fer-se això, a què podem aspirar més? On tenim les nostres reserves en metàl·lic per a fer allament? I si a l'Exposició de Barcelona els forasters i els catalans hi troben cada dia castells de focs, orquestres i bandes, balls i funcions, palaus i llums, i jardins i alegria; si hi troben telers i estands amb drap nostre i de Terrassa, i de tot arreu, am que comptem per a fer irresistible l'ham que poguem tirar en la mar agitada de la Barcel·lona d'aquests mesos?

No ens fem il·lusions, una vegada més: si voleu difícil que vinguin els forasters que hi haurà a Barcelona, veiem igualment incert que vinguin els barcelonins o els de Manresa o els de Granollers, i encara pressen-tim una altra cosa: que si fem festa durant vuit dies, potser sí que hi haurà un formiguer entre Terrassa i la nostra ciutat; però no serà pas que vingui gent d'allà cap aquí, sinó que més aviat serem nosaltres que aprofitarem aquesta setmana per a anar a Montjuïc cada dia; seran tots els sabadellenos avides de sentir-se bé en aquells jardins magnífics, en aquella plaça del Poble Espanyol, en aquell parc d'atraccions, templat.

I és que aquesta vegada la iniciativa havia d'experimentar un lleu capgirament: "Setmana Sabadellenca", bé; sí; la idea no està malament, però el que hi ha és que aquesta setmana no havia de celebrar-se a Sabadell, sinó en tot cas a Barcelona, a Montjuïc.

Què volem més setmana sabadellenca, a Sabadell, que totes les que hi hem de passar, quant borra i, certament, sense x

GHANS... TIVOLI

MOBLES I DECORACIO

TAPISSERIA CONFORTABLE I CORTINATGES

Importants tallers de Successors de

Domingo i Sabaté

Medalla d'Honor en l'Exposició del Moble celebrada a Barcelona l'any 1923

No tenim cap sucursal en lloc central de la ciutat per beneficiar els nostres compradors, puix el que estalviem, junt amb el que permet la importància de la casa, fa que puguem vendre amb un

40 PER 100 D'ECONOMIA VERITAT

EXEMPLE:

TOTS ELS MOBLES PER A UN PIS DE 5.000, 10.000 I 20.000 Ptes.

PODEU ADQUIRIR-LOS PER ——— 3.000, 6.000 I 12.000 Ptes.

DISPONIBLES:

200 habitacions de les quals combinem pisos compostos de Dormitori, Menjador, Saló i Rebedor, de 1.500 a 50.000 pessetes.

La nostra nova organització en els tallers ha produït una gran baixa en els preus.

Abans de visitar-nos, consulteu preus als nostres competidors. Tallers i salons de venda:

CARRER DE SANS, 112 i 114

TELEFON NUMERO 30104

Es el mateix carrer per on passen els tramvies números 1, 55 i 56, a uns metres de l'estació de tramvia i metro.

Sucursal a VILAFRANCA DEL PENEDES, Carrer d'Àngel Guimerà, 18 i 19

COMPANIA TRASATLANTICA

Serveis del mes de juny de 1929

LINIA DE LA CANTABRICA A CUBA-MEXIC

El vapor ALFONSO XIII sortirà de Bilbao el dia 24 de juny, de Santander el 24, de Gijón el 25 i de Coruña el 26, cap a l'Havana i Veracruz. A la tornada es farà escala a Nova York. Pròxima sortida, el 20 de juliol.

LINIA DE LA MEDITERRANEA AL BRASIL-PLATA

El vapor INFANTA ISABEL DE BORBON sortirà de Barcelona el 5 de juny, d'Almeria el 6, de Màlaga el 6 i de Cádiz el 8, cap a Santa Cruz de Tenerife, Rio de Janeiro (eventual), Montevideo i Buenos Aires. Pròxima sortida, el 5 de juliol.

LINIA DE LA MEDITERRANEA A NOVA YORK - CUBA

El vapor MAGALLANES sortirà de Barcelona el 14 de juny, de Tarragona el 14, de València el 15, d'Alacant el 16, de Màlaga el 17, de Cádiz el 18 i de Vigo el 20, cap a Nova York i Havana.

LINIA DE LA MEDITERRANEA A CUBA-NOVA YORK

El vapor MANUEL CALVO sortirà de Barcelona el 26 de juny, de Tarragona el 26, de València el 27, d'Alacant el 28, de Màlaga el 29 i de Cádiz el 30, cap a Las Palmas, Santa

Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Santiago de Cuba, Havana i Nova York. Pròxima sortida, el 7 de juliol.

LINIA DE LA MEDITERRANEA A PUERTO RICO, VENEZUELA I COLOMBIA

El vapor MANUEL ARNUS sortirà de Barcelona el 23 de juny, de València el 24, de Màlaga el 25 i de Cádiz el 27, cap a Las Palmas, San Juan de Puerto Rico, La Guayra, Puerto Cabello, Curaçao, Puerto Colombia i Cristóbal. A la tornada es farà escala a Santo Domingo. Pròxima sortida, el 19 de juliol.

LINIA DE FILIPINES

El vapor C. LOPEZ LOPEZ sortirà de Bilbao el 26 de maig, de Liverpool el 2 de juny, de Gijón el 5, de Coruña el 6, de Vigo el 7, de Cádiz el 10, de Cartagena l'11, de València el 12, de Tarragona el 13 i de Barcelona el 15, cap a Port-Saïd, Suez, Colombo, Singapur i Manila.

LINIA A FERNANDO POO

El vapor MONTEVIDEO sortirà de Barcelona el 15 de juny, de València el 16, d'Alacant el 17 i de Cádiz el 20, cap a Arrecife, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Rio de Oro, Monrovia i Santa Isabel (Fernando Poo). Pròxima sortida, el 15 de juliol.

Servei tipus Grand Hotel :- T. S. F. :- Radiotelegrafia :- Capella :- Orquestra, &c. Les comoditats i tracte que gaudeix el passatger es mantenen a l'altura tradicional de la Companyia.

També té establerta aquesta Companyia una xarxa de serveis combinats per als principals ports del món servits per línies regulars.

Per a informes a les oficines de la Companyia: PLAÇA DE MEDINACELI, núm. 8, i al seu Consignatari, A. RIPOI, Via Laietana, 3, BARCELONA.

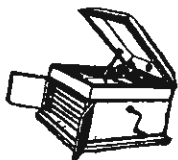
Quan els peus fan mal no hi ha alegria possible

Les molesties produïdes per els ulls de poll i les durícies desapareixen radicalment amb l'ús del famós

CALCIDA ESCRIVA

Farmàcies, Drogueries i Cts. d'Especialitat
Agents: J. URIACH I C^a, S. A.
Bruc, 49 - Barcelona

Els números dels telèfons de LA PUBLICITAT són: 14014 i 19603

GRAMOFONS I DISCOS de totes classes i preus. J. SOLER AVINYÓ, 1 (entre Ferran i Call)

PELLETERIA

La Sibèria

JOSEP TICÓ REBERT

Casa fundada en 1891

La més important d'Espanya

Rbla. de Catalunya, 15 i Corts, 624

TEMPORADA D'ESTIU

Acabem de rebre dels països d'origen un gran assortit de Renards última moda, Pekans, Martes, Visons, etc., propis per a estiu, a preus molt avantatjosos.

VERITABLES OCASIONS

en abrics, echarpes, etc., de totes classes i qualitats, models restes de la temporada d'Hivern.

APROPANT-SE L'EPOCA DE LES GRANS CALORS

m'es plaent de recordar a la meua distingida clientela i al públic en general, que tenint a la seva disposició cambres especials per a la conservació de pells durant l'estiu, és de gran interès que me les confïn durant aquest temps, i així evitaran el perill de veure-les arnades pels insectes. El seu preu és reduït, i per a més comoditat passarem a recollir-les a la menor indicació.

TELEFON 10373

S'ADOBEN I TENYEIXEN TOTA MENA DE PELLIS

CASA DE CONFIANÇA

VIES URINÀRIES IMPURESES DE LA SANG DEBILITAT NERVIOSA

Procs de sofria i eficient d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: Hemonúria (sang a l'orina), en totes les seues manifestacions: uretritis, prostatitis, orquitis, cistitis, gota, etc., de l'home i de la dona, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis, aneurisma, fluxos, etc., de la dona, per còncies i per cròniques. Els malalts es guareixen per ells sols, sense injeccions, al rentat, ni aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perillós sempre i que necessita la presència del metge, i a més no s'assabenta de la seva malaltia. Vender 5'50 pessetes capsa.

Impureses de la sang: Sífilis (avariosis), aczemes, herpes, sífilis variolosa, eritema, acné, urticària, etc., malalties que tenen per causa humors, viciats o infeccions de la sang per còncies i reben que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les píldores depuratives del Dr. Soivre, que són la medicina depurativa ideal i perfecta perquè actuen regenerant la sang, la reben, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolen en poc temps totes les afeccions, llogues, grans, foruncles, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., que curi la pell neta i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme cap mena de pas.

Debilitat nerviosa: Impotència (manca de vigor sexual), polidipsia nocturna, espermatèrrica (perdues seminalis), cansament mental, pèrdua de memòria, maldorm, vertigena, debilitat muscular, fatiga corporal, tremolors, palpitations, trastorns nerviosos de la dona i totes les manifestacions de la neurastènia o esgotament nerviós, per crònics i reben que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Paquets depuradors del Dr. Soivre. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Indica especialment als esgotats en la joventut per tota mena d'excessos (vells sense anys), per a recuperar íntegrament totes les funcions i conservar amb els extrems la vellesa, sense violència l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Vender 5'50 pessetes capsa.

INDICA A LES PRINCIPALS FARMÀCIES D'ESPAÑA, PORTUGAL I AMERICA

19.-Tots els pacients de les vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i enviant 0'50 ptes. en segells per al franquig a Oficinas, adreçant-se i enviant 0'50 ptes. en segells per al franquig a Oficinas, adreçant-se i enviant 0'50 ptes. en segells per al franquig a Oficinas, rebren gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i aconsegiment d'aquestes malalties.

Dessuadors

MARCA KLEINERT
El més extens i variat assortit amb més de 40 models diferents en qualitat, forma i preu, i a preus més econòmics.

Casa Rosich

Mules, Plumeros, Impermeables, Linols, Aspiradors
Central: Rda. San Pere, 7, Telèfon 19993
Sucursal 1: Avinyuda Portal de l'Àngel, 21. T. 19613
Sucursal 2: Tapineria 23, Telèfon 19940.

MARCEL VILA

MONTURES APARADOR
EXPOSICIÓ PERMANENT
CORTS CATALANES, 970 TELÈFON 1294

Unió Obrera Preufetale

Construcció i reformes d'obres a un 10 per 100 més barat que els altres. Meridiana, 144, 1er. 17a. Telèfon 29963.

FORD

AUTOS, CAMIONS, TRACTORS

Agència Oficial

J. CASANELLES

Avinyuda d'Alfons XIII, 427

FRESSADORS

ELS PRECISA TALLERS DE MOTORS

Ofertes: Passeig de Sant Joan, 149

Rocalla

ROCALLA S.A.

Rbla. ESTUDIS, 14 - CANUDA, 2

BARCELONA

MATERIAL PER A TEULADES

carrer FERNANDO

Recomanable per la seva tradició
i distinció de llurs comerços.

FERNANDO ARRUGA-Optic

Termòmetres atmosfèrics anglesos

"TYCOS"

Gafes amb vidres de color protectores contra el sol

PRISMATICS ZEISS i BUSCH
FERNANDO, 35

Successora de HEYDRICH i Companyia

ARGENTERIA -- ORFEBRERIA
CRISTALLERIES FINES

Fernando, núm. 35, i Avinyó, 4

Vaixelles : - : Cristalleries

Oberta i Orfebreria de
PLATA KRUPP, la millor del món
Objectes per a present, el més nou
al millor preu

GRIFÉ & ESCODA

FERNANDO, 36 (Cantonada Passatge del Crèdit)

LAFONT

Perfumeria Perruqueria

Fundada en 1790
Salons individuals per a senyores i nens
amb tots els avenços moderns

Fernando, 61 Telèfon 10242

BERISTAIN I COMP.^a

ARMERIA

VIATGE - ESPORT - CAMP

Articles per a fumador i objectes de pell

Rambà de les Flors, 12 Fernando, 1

PLATERIA D. GARCIA

(FABRICA)

FONTANELLA, 18
FERNANDO, 6

Matacàs i Camprodon

SUCCESSORS DE GARCERIA

Camisera - Modistes - Perfumeria

EQUIPS DE NUVA

— Carrer de Fernando, 9 i 11 —

CASA VILARÓ

FERNANDO, 14

Ventals - Ombrells - Parasols
Bastons - Bosses - Moneders
Articles de pell per a home
Articles japonesos - Perfums selectes

El millor refrescant ORXATA EN POLVO MASSANA

FERNANDO, 14

i principals establiments

ARMERIA LAPLANA i C.^a, S. en C.

Pagares completes, tanques plegables, Taparetes,
Hamaques i tota mena d'articles de camp i auto
Sabates blanques, sola Grip, marca Keds, gran assortit
FERNANDO, 15 Telèfon 15761

JOCS I JOGUINES ARNAU

Carrer de Fernando, 18

Els millors jocs i les joguines més delícies només
es troben en aquesta casa : Visiteu-nos i quedareu
altament satisfets en qualitat i preu

OLLER

El més selecte en

NOVETATS - BISUTERIA
BOLSOS - PERFUMERIA

Carrer de Fernando, 24 i 26

TAPBIOLES i PIRRETAS

S. en C.

BIJOUX CHIC

Novetats en bisuteria fina, bolsos i carteres

de Viena i encenedors Dunhill

Collarets Chanel, de París

Carrer de Fernando, 25

La Villa de Paré

Muller i Companyia

Impermeables-Trinxeres i Capetes per a nens
Fàbrica a Sant-Cugat del Vallès

Fernando, 32 (Cantonada Avinyó)

GOLD